

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 18.11.2022
COM(2022) 720 final

2022/0379 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om åtgärder för en hög nivå av interoperabilitet inom den offentliga sektorn i hela unionen (akten om ett interoperabelt Europa)

{SEC(2022) 720 final} - {SWD(2022) 720 final} - {SWD(2022) 721 final} -
{SWD(2022) 722 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

- **Motiv och syfte med förslaget**

Denna motivering åtföljer förslaget till förordning om åtgärder för en hög nivå av interoperabilitet inom den offentliga sektorn i hela unionen (*akten om ett interoperabelt Europa*).

Den digitala omvandlingen av offentliga förvaltningar är en av de högsta prioriteringarna under detta årtionde, och medlemsstaterna investerar intensivt i digitaliseringen av sin offentliga förvaltning. Men även om allt fler tjänster som tillhandahålls av den offentliga sektorn i EU blir digitala är de fortfarande inte tillräckligt interoperabla sinsemellan.

Interoperabilitet gör det möjligt för organisationer att interagera för att nå ömsesidigt fördelaktiga mål. Det innebär utbyte av information och kunskap mellan organisationer via de verksamhetsprocesser de stöder, genom utbyte av data mellan deras nätverks- och informationssystem. Interoperabilitet säkerställer att data kan utbytas på ett smidigt sätt.

I en tid när processer automatiseras och digital teknik blir en del av den offentliga förvaltningen är det mycket viktigt att de offentliga förvaltningarna ändå kan kommunicera med varandra. Interoperabilitet är en viktig förutsättning för att ett sådant mål ska kunna uppnås. Detta kan inte säkerställas enbart med hjälp av teknik. Det krävs avtal och etablerade processer mellan olika organisationer, enhetliga databeskrivningar, lagar som möjliggör sådant datautbyte och strukturerat långsiktigt samarbete. En hög grad av interoperabilitet i digitala tjänster inom den offentliga sektorn är avgörande för den digitala inre marknaden.

Erfarenheterna från covid-19-pandemin har visat att interoperabla lösningar bidrar till att säkerställa att unionsmedborgarna kan utöva sin fördragsenliga rätt till fri rörlighet. Interoperabilitet inom den offentliga sektorn har också en stor inverkan på den rätt till fri rörlighet för varor och tjänster som fastställs i fördragen, eftersom betungande administrativa förfaranden kan skapa betydande hinder, särskilt för små och medelstora företag.

Interoperabilitet är också en avgörande faktor när det gäller att minska de ökande cybersäkerhetsrisker som unionen och medlemsstaterna utsätts för. I dag blir offentliga förvaltningar regelbundet måltavlor för cyberattacker.

Interoperabilitet är därför inte bara en teknisk fråga utan kräver åtgärder på flera områden. Det handlar bland annat om att

- säkerställa att de rättsliga ramar inom vilka olika organisationer verkar inte hindrar ett smidigt tillhandahållande av offentliga tjänster mellan och inom medlemsstaterna (rättslig interoperabilitet),
- sörja för effektiv samordning mellan olika offentliga myndigheter på alla förvaltningsnivåer när det gäller att tillhandahålla offentliga tjänster (organisatorisk interoperabilitet), och
- säkerställa att formatet för och innebörden i de data och den information som utbyts bevaras och förstås i alla utbyten mellan parter (semantisk interoperabilitet).

En optimal interoperabilitet inom den offentliga sektorn förutsätter en hög grad av interoperabilitet som möjliggör effektivare och säkrare datautbyte så att offentliga tjänster smidigt kan tillhandahållas. En låg grad av interoperabilitet leder till onödiga administrativa bördor för enskilda och företag och till ökade kostnader för offentliga förvaltningar. Genom att interoperabiliteten stärks inom den offentliga sektorn uppstår betydande möjligheter till

innovation, bättre förhandsplanering (t.ex. i krissituationer) och förbättrad teknisk suveränitet för EU. Den idealiska graden av interoperabilitet bör skapa en tydlig och stabil miljö för utvecklingen av olika interoperabla lösningar.

Reglering av gränsöverskridande interoperabilitet är en grundläggande **förutsättning för att ytterligare utveckla och komplettera alla befintliga aspekter av den digitala inre marknaden.**

De specifika målen med detta initiativ är att

1. säkerställa en konsekvent och människocentrerad EU-hållning till interoperabilitet – från beslutsfattande till genomförande av politiken,
2. inrätta en styrningsstruktur för interoperabilitet som är utformad för att offentliga förvaltningar från alla nivåer och sektorer samt privata berörda parter ska kunna samarbeta – med ett tydligt mandat att komma överens om gemensamma interoperabilitetslösningar (t.ex. ramverk, öppna specifikationer, öppna standarder, applikationer eller riktlinjer),
3. gemensamt skapa ett ekosystem av interoperabilitetslösningar för EU:s offentliga sektor, så att offentliga förvaltningar på alla nivåer i EU och andra berörda parter kan bidra till och återanvända sådana lösningar och tillsammans skapa innovation och värde för allmänheten.

Medlemsstaterna har själva efterlyst en enhetlig, synergistisk, behovsstyrd och samarbetsinriktad hållning till genomförandet av politiken mot bakgrund av det växande regelverket på området. Ett exempel på detta är den gemensamma digitala ingången (som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1724¹ och införde det tekniska system som medlemsstaterna enligt engångsprincipen kommer att använda för att utbyta viktiga bevis i framtiden) och den framväxande rättsliga ramen för digital identitet², som utgör en ram för interoperabiliteten i nationella system för elektronisk identifiering, eller de kommande dataområdena³. Det tekniska systemet följer engångsprincipen och är det första sektorsövergripande dataområdet mellan offentliga tjänster som bygger på en fullständig uppsättning specifika interoperabilitetsregler.

Eftersom interoperabilitet i EU:s offentliga sektor handlar om att olika enheter samarbetar för att uppnå ett enhetligt mål kan en gemensam hållning till interoperabilitet endast genomföras inom en dynamisk men ändå homogen ram, med absolut respekt för subsidiaritetsprincipen, och genom ett konsoliderat flernivåstyre.

Medlemsstaternas erfarenheter har visat att när en rättslig grund för interoperabilitetsramar tillhandahålls utvecklas dessa ramar till en konsekvent och enhetlig referenspunkt som gör att interoperabilitet sätts i främsta rummet vid politiska överväganden. Exempelvis syftar förslaget till en europeisk interoperabilitetsram för smarta städer och samhällen⁴ till att ge

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1724 av den 2 oktober 2018 om inrättande av en gemensam digital ingång för tillhandahållande av information, förfaranden samt hjälp- och problemlösningstjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 (EUT L 295, 21.11.2018, s. 1).

² Se förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 910/2014 vad gäller inrättandet av en ram för europeisk digital identitet (COM(2021) 281 final).

³ Övergripande regler för dataområdena föreslås i förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om harmoniserade regler för skäligen åtkomst till och användning av data (dataakten) (COM(2022) 68 final) och förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om dataförvaltning (dataförvaltningsakten) (COM(2020) 767 final).

⁴ <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/f69284c4-eacb-11eb-93a8-01aa75ed71a1/language-en>

vägledning om en lokal och regional hållning till interoperabilitet, som komplement till de övergripande linjerna i den europeiska interoperabilitetsramen (EIF).

Förslaget innehåller en tydlig styrningsmodell som stöds av medlemsstaterna och EU-institutionerna, samtidigt som det ger berörda parter möjlighet att uttrycka sina synpunkter och farhågor genom smidiga processer som i slutändan bidrar till gemensamma interoperabilitetslösningar. En effektiv interoperabilitetspolitik skulle sammanföra viktiga initiativ inom en innovativ samarbetsarkitektur och vara öppen, säker och inkluderande samt stödja genomförandet av resultaten.

I detta förslag föreskrivs utveckling av en europeisk interoperabilitetsram. EIF betonar vikten av att beakta alla olika nivåer av interoperabilitet – teknisk, semantisk, organisatorisk och rättslig – samt att tillämpa en integrerad styrningsstrategi. EIF utformades för första gången 2004. Den senaste versionen offentliggjordes som bilaga 2 till kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – *Europeiska interoperabilitetsramen – genomförandestrategi*, COM(2017) 0134 final. Genomförandet av EIF på medlemsstatsnivå övervakas av observationsorganet för nationella interoperabilitetsramar.

Genom detta förslag skapas dessutom förutsättningarna för att utveckla nödvändig kunskap om interoperabilitet och respektive lösningar, särskilt bland personer som inte är it-experten. Kommunikation och samarbete är avgörande för interoperabiliteten. Det är därför viktigt att ha en enda kontaktpunkt för ett tillförlitligt informationsutbyte – portalen för ett interoperabelt Europa.

Regleringen av gränsöverskridande interoperabilitet inom den offentliga sektorn bör inriktas på att skydda allmänhetens intresse av användarcentrerade och öppna lösningar. Öppen källkod stöder genomförandet av interoperabilitetslösningar. Öppen källkod gör det möjligt för användarna att aktivt bedöma och inspektera lösningarnas interoperabilitet och säkerhet, så att de självständigt och oberoende kan förvalta sin egen infrastruktur utan yttre begränsningar. Därigenom minskas dessutom cybersäkerhetsrisker och inlåsnings effekter som kan hanteras på ett samordnat sätt av medlemsstaterna. Det säkerställer också största möjliga avkastning på investeringar som görs med offentliga medel, då det blir möjligt att bygga vidare på och förbättra befintliga lösningar i stället för att börja helt från början. Användningen av öppen källkod har positiva spridningseffekter på innovationens effektivitet och på unionen⁵. Tillsammans möjliggör öppen källkod och öppna standarder interoperabilitet. I detta sammanhang är frågan om lämpliga licenser av särskild betydelse. Den nuvarande versionen av licensen till öppen källkod från Europeiska unionen (EURL), en standardiserad licens till öppen källkod (version 1.2), antogs genom kommissionens genomförandebeslut (EU) 2017/863.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Området interoperabilitet inom den offentliga sektorn omfattas för närvarande inte av bindande övergripande EU-politiska bestämmelser. Den icke-bindande europeiska interoperabilitetsramen har dock varit en del av EU:s interoperabilitetspolitik sedan 2010. Den

⁵ Det uppskattas att företag i EU investerade 1 miljard euro i programvara med öppen källkod 2018, vilket gav den europeiska ekonomin ett tillskott på 65–95 miljarder euro. Europeiska kommissionen, generaldirektoratet för kommunikationsnät, innehåll och teknik, Blind, K., Pätsch, S., Muto, S., m.fl.: *The impact of open source software and hardware on technological independence, competitiveness and innovation in the EU economy: final study report*, Publikationsbyrån, 2021, <https://data.europa.eu/doi/10.2759/430161>

senaste versionen antogs av kommissionen genom ett meddelande 2017⁶. Genomförandet av ramen har stötts och fortsätter att stödjas av en rad finansieringsinstrument, såsom ISA2-programmet och i dagsläget programmet för ett digitalt Europa⁷. Behovet av kraftfullare åtgärder på området har lyfts fram och konkreta åtgärder tillkännagivits i flera meddelanden från kommissionen, bland annat meddelandena *Att forma EU:s digitala framtid*⁸, *En EU-strategi för data*⁹, *Kartlägga och åtgärda hinder på den inre marknaden*¹⁰ och *Digitalisering av rättskipningen i Europeiska unionen – En verktygslåda med möjligheter*¹¹. Genom detta förslag förverkligas också det politiska mandat som Europeiska rådet tillhandahöll när det efterlyste en stärkande ram för interoperabilitet¹². Detta initiativ ingick i kommissionens arbetsprogram för 2022 (Refit-bilagan)¹³. För att säkerställa överensstämmelse med tidigare tillvägagångssätt bygger detta förslag på utvärderingar av den icke-bindande politiska ram som utgörs av EIF¹⁴ och ISA2-programmet¹⁵.

Dessutom sker en snabb utveckling inom digitala offentliga tjänster rent allmänt. Några exempel är förordningen om en gemensam digital ingång¹⁶, direktivet om öppna data¹⁷ och dataförvaltningsakten¹⁸ samt nya lagstiftningsförslag som diskuteras av unionslagstiftaren, såsom t.ex. förordningen om en europeisk digital identitet¹⁹ och dataakten²⁰. Eftersom dessa initiativ redan berör olika aspekter av den digitala ekonomin och interoperabilitet syftar den

⁶ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *Europeiska interoperabilitetsramen – genomförandestrategi* (COM(2017) 134 final).

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/694 av den 29 april 2021 om inrättande av programmet för ett digitalt Europa och om upphävande av förordning (EU) 2015/2240 (EUT L 166, 11.5.2021, s. 1).

⁸ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *Att forma EU:s digitala framtid* (COM(2020) 67 final).

⁹ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *En EU-strategi för data* (COM(2020) 66 final, 19.2.2020).

¹⁰ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *Kartlägga och åtgärda hinder på den inre marknaden* (COM(2020) 93 final).

¹¹ Meddelande från kommissionen, *Digitalisering av rättskipningen i Europeiska unionen – En verktygslåda med möjligheter* (COM(2020) 710 final).

¹² Not från rådets generalsekretariat till delegationerna om slutsatserna från Europeiska rådets extra möte (1 och 2 oktober 2020) (EUCO 13/20).

¹³ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *Kommissionens arbetsprogram 2022 – Göra Europa starkare tillsammans* (COM(2021) 645 final).

¹⁴ Närmare information om utvärderingsprocessen och resultaten samt stöddokumentation finns i arbetsdokument SWD(2022) 720 final från kommissionens avdelningar.

¹⁵ Arbetsdokument från kommissionens avdelningar *Final evaluation of the ISA² programme* (SWD(2021) 965 final, ej översatt till svenska), som åtföljer dokumentet Rapport från kommissionen till Europaparlamentet och rådet: Resultaten av den slutliga utvärderingen av ISA²-programmet (COM(2021) 965 final).

¹⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1724 av den 2 oktober 2018 om inrättande av en gemensam digital ingång för tillhandahållande av information, förfaranden samt hjälp- och problemlösningstjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 (Text av betydelse för EES.) (PE/41/2018/REV/2).

¹⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1024 av den 20 juni 2019 om öppna data och vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn (PE/28/2019/REV/1).

¹⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/868 av den 30 maj 2022 om europeisk dataförvaltning och om ändring av förordning (EU) 2018/1724 (dataförvaltningsakten) (PE/85/2021/REV/1).

¹⁹ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 910/2014 vad gäller inrättandet av en ram för europeisk digital identitet (COM(2021) 281 final).

²⁰ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om harmoniserade regler för skälig åtkomst till och användning av data (dataakten) (COM(2022) 68 final).

föreslagna akten om ett interoperabelt Europa till att underlätta ett interoperabelt genomförande av vissa delar av denna politik, vilka är relevanta för offentliga tjänster, genom att inrätta ett kontinuerligt strukturerat samarbete kring gränsöverskridande interoperabilitet inom den offentliga sektorn.

Även om vissa av dessa politiska initiativ har bestämmelser som är relevanta för tillhandahållandet av offentliga tjänster (t.ex. dataförvaltningsaktens regler om vidareutnyttjande av skyddade data som innehåses av offentliga myndigheter) inrättas inte någon övergripande ram för interoperabilitet i nätverks- och informationssystem som används för att tillhandahålla eller förvalta offentliga tjänster i unionen. Medlemsstaterna och EU:s institutioner, byråer och organ kommer i egenskap av leverantörer av nätverks- och informationssystem för offentliga tjänster att komma överens om interoperabilitetslösningar via ett särskilt styrningsorgan (*styrelsen för ett interoperabelt Europa*). Dessa överenskommelser kan påskynda och stödja genomförandet, särskilt av annan digital politik, så att interoperabilitet säkerställs mellan de olika genomförandeåtgärderna. En *gemenskap för ett interoperabelt Europa* kommer dessutom att säkerställa samordning och samarbete mellan berörda parter på området gräns- och sektorsöverskridande interoperabilitet. *Portalen för ett interoperabelt Europa* kommer att utgöra en gemensam kontaktpunkt för information om interoperabilitet i relevanta nätverks- och informationssystem, och *agendan för ett interoperabelt Europa* blir en strategisk EU-omfattande agenda med förslag till ytterligare förbättringar, inbegripet samordnade stödåtgärder.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Det är nödvändigt att upprätta en koppling mellan alla de specifikationer för nätverks- och informationssystem inom den offentliga sektorn som är obligatoriska att använda på grund av unionsrättsliga bestämmelser. Det är inte alltid lätt för de verkställande myndigheterna att hitta kraven i det senaste maskinläsbara formatet. En enda kontaktpunkt och tydliga regler om metadata för sådan information bör hjälpa offentliga myndigheter att se till att deras infrastrukturer för digitala tjänster överensstämmer med befintliga och framtida regler. Detta är en annan viktig faktor för hur förslaget kommer att bidra till att integrera politiken i olika EU-sektorer och främja ett enhetligt genomförande av dem.

Med tanke på interoperabilitetens övergripande karaktär syftar detta förslag också till att underlätta det digitala genomförandet av sektorspolitik. Förslaget är utformat för att undvika bindande interoperabilitetskrav som står i strid med sektorspolitik som fastställer krav på nätverks- och informationssystem för offentliga tjänster, eller vice versa. I stället syftar interoperabilitetsbedömningen till att främja införandet av interoperabla lösningar i framtida politikutveckling och att förbättra förenligheten med den föreslagna politiken och med annan politik, närmare bestämt det allmänna digitala genomförandet av den.

Interoperabilitet i nätverks- och informationssystem som används för att tillhandahålla eller förvalta offentliga tjänster är också viktigt för att uppnå de mål för den offentliga sektorn som anges i kommissionens meddelande *Digital kompass 2030: den europeiska vägen in i det digitala decenniet*²¹. Även om offentliga tjänster som levereras till 100 % online potentiellt också skulle kunna uppnås med icke-interoperabla lösningar kommer användningen av interoperabla lösningar att hjälpa offentliga förvaltningar att uppnå målet på ett mer ändamålsenligt och effektivt sätt. Detsamma gäller de sektorsspecifika målen, t.ex. på hälsoområdet. De data som samlas in enligt denna förordning kan också bidra till relevant övervakning.

²¹ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *Digital kompass 2030: den europeiska vägen in i det digitala decenniet* (COM(2021) 118 final).

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Den rättsliga grunden för detta förslag är artikel 172 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*).

I enlighet med artikel 170 i EUF-fördraget bör EU – för att medverka till att de mål som anges i artiklarna 26 och 174 i EUF-fördraget uppnås och för att göra det möjligt för människor i EU, ekonomiska aktörer samt regionala och lokala samhällen att i full utsträckning utnyttja fördelarna med att skapa ett område utan inre gränser – bidra till att upprätta och utveckla transeuropeiska nät, särskilt inom telekommunikationssektorn. Inom ramen för ett system med öppna och konkurrensutsatta marknader kommer Europeiska unionens insatser att inriktas på att stödja och främja de nationella nätens samtrafikförmåga och gränsöverskridande interoperabilitet samt förbättra tillträdet till sådana nät.

I enlighet med artikel 171.1 i EUF-fördraget ska unionen ställa upp riktlinjer, precisera projekt av gemensamt intresse och genomföra de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa de transeuropeiska nätens interoperabilitet. Enligt artikel 171.2 ska medlemsstaterna i samverkan med kommissionen ”inbördes samordna den politik på nationell nivå som kan få väsentlig betydelse” för målet att upprätta transeuropeiska nät, och kommissionen ”får i nära samarbete med medlemsstaterna ta lämpliga initiativ för att främja en sådan samordning”.

Avsikten med detta förslag är att utveckla en enhetlig, människocentrerad hållning till gränsöverskridande interoperabilitet i nätverks- och informationssystem som används för att tillhandahålla eller förvalta offentliga tjänster, från beslutsfattande till genomförande av politiken, tillsammans med en tydlig styrning för att rationalisera gemensamma interoperabilitetsramar, -lösningar, -riktlinjer och -specifikationer i samband med tillhandahållandet av digitala offentliga tjänster över EU-gränserna.

EU-åtgärder för att förbättra den offentliga sektorns interoperabilitet – genom att inrätta en styrningsstruktur som vägleder utvecklingen av gränsöverskridande interoperabilitet i nätverks- och informationssystem som används för att tillhandahålla eller förvalta offentliga tjänster i EU:s offentliga sektor – skulle bidra till ytterligare integrering av den inre marknaden, eftersom man därigenom undanröjer hinder för informationsspridning inom EU och främjar ekonomisk, social och territoriell sammanhållning. EUF-fördraget ger EU befogenhet att fastställa lämpliga bestämmelser för att upprätta och utveckla transeuropeiska nät för infrastrukturerna inom telekommunikationssektorn (artikel 170 i EUF-fördraget) för detta ändamål.

Sedan 1994 har EU använt denna rättsliga grund och dess föregångare för att skapa finansieringsprogram som stöder utvecklingen och spridningen av interoperabilitetslösningar för offentliga förvaltningar och företag och inrättandet av gränsöverskridande infrastrukturer för digitala tjänster²². Europeiska unionens domstol har bekräftat att de EU-åtgärder som bidrar till ”informationsutbyte med stöd av telematik mellan förvaltningar inom gemenskapen

²² Senast genom Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2015/2240 om inrättandet av ett program för lösningar för interoperabilitet och gemensamma ramar för europeiska offentliga förvaltningar, företag och medborgare (ISA2-programmet) för modernisering av den offentliga sektorn samt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/694 av den 29 april 2021 om inrättande av programmet för ett digitalt Europa och om upphävande av beslut (EU) 2015/2240.

(IDA)”) omfattades av de transeuropeiska telekommunikationsnäten enligt artikel 129 i EG-fördraget²³.

Artikel 172 är därför den lämpliga rättsliga grunden för EU:s åtgärder för att främja gränsöverskridande interoperabilitet i nätverks- och informationssystem.

För att bidra till upprättandet och utvecklingen av de transeuropeiska näten i förhållande till de digitala offentliga tjänster som tillhandahålls av offentliga myndigheter måste ett nytt system för samordning på EU-nivå med tydliga roller och mandat inrättas.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Enligt subsidiaritetsprincipen i artikel 5.3 i fördraget om Europeiska unionen (*EU-fördraget*) ska åtgärder vidtas på EU-nivå endast när de avsedda syftena inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och därför, på grund av den planerade åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på EU-nivå. Dessutom finns det ett behov av att anpassa en viss åtgärds art och intensitet till det problem som identifierats.

Åtgärder till stöd för gränsöverskridande interoperabilitet inom den offentliga sektorn i hela EU kan inte vidtas av en medlemsstat på egen hand utan kräver samordning på EU-nivå. Utvecklingen av ett EU-omfattande strukturerat samarbete för att stödja interoperabilitet inom den offentliga sektorn är per definition något som måste göras på EU-nivå.

- **Proportionalitetsprincipen**

I enlighet med proportionalitetsprincipen i artikel 5.4 i EU-fördraget går åtgärderna i detta förslag inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målen i fördragen (dvs. att utveckla och fullborda den digitala inre marknaden). Förslaget råder bot på de befintliga hindren för interoperabla offentliga tjänster i EU. Det fastställer en rättslig ram för delning och återanvändning av öppna rekommenderade interoperabilitetslösningar och myndighetsteknik (*GovTech*) i allmänhet för att bättre stödja sammankopplingen av de berörda infrastrukturerna. I förslaget fastställs också en ram för samarbete som gör det möjligt för berörda offentliga organ och de olika sektorerna att samordna sina åtgärder på EU-nivå. Det bygger på befintliga lösningar som utvecklats och delvis genomförts i olika offentliga organ och sektorer under de senaste åren, såsom EIF.

På kortare sikt kommer detta förslag att leda till kostnader för kommissionen i samband med inrättandet av mekanismen för strukturerat samarbete mellan förvaltningar i EU och medlemsstaterna. På längre sikt kommer kommissionen att ådra sig kostnader för att främja interoperabilitetsstyrning och utveckla vägledning och gemensamma lösningar. Även medlemsstaterna kommer att ådra sig kostnader i samband med utvecklingen och införandet av gemensamma interoperabilitetslösningar på grundval av den vägledning och de verktyg som främjas av samarbetsmekanismen. Dessa kostnader skulle på längre sikt uppvägas av

²³ I mål C-22/96, Europaparlamentet mot Europeiska unionens råd, ECLI:EU:C:1998:258, fastställde domstolen följande: "[...] Det skall [...] konstateras att det omtvistade beslutet avser vissa aspekter angående nätens driftskompatibilitet i den mening som avses i artikel 129c.1 andra strecksatsen. I tredje övervägandet i detta beslut betonas nämligen för det första att medlemsstaternas interna telematikersystem måste vara driftskompatibla. För det andra föreskrivs [...] i det omtvistade beslutet att det särskilda förfarandet i artikel 4 skall gälla för 'antagande av gemensamma regler och förfaranden för att säkerställa teknisk och administrativ driftskompatibilitet'. Det framgår vidare av artikel 5.1 att åtgärder om driftskompatibilitet i synnerhet förekommer bland de åtgärder som gemenskapsbidraget kan omfatta. Driftskompatibiliteten utgör för övrigt ett av de ramvillkor som uppräknas i artikel 5.2. Även om det vid upprättande och utveckling av transeuropeiska telekommunikationsnät i sig krävs att de nationella näten har samtrafikförmåga och driftskompatibilitet samt att tillträde kan ges till sådana nät, framgår det av det omtvistade beslutets innehåll att det omfattar åtgärder som särskilt grundar sig på artikel 129c.1 andra strecksatsen." (punkterna 35–36).

fördelarna med förbättrat samarbete och utvecklingen, genomförandet och återanvändningen av gemensamma interoperabilitetsåtgärder för offentliga tjänster, så att dubbelarbete och onödiga bördor undviks.

För att minimera bördan i samband med lagstadgad rapportering kommer övervakningen i så stor utsträckning som möjligt att bygga på befintliga kanaler och infrastrukturer för datarapportering och på automatisk datahämtning.

När det gäller företag och allmänheten kommer förslaget sannolikt att leda till minskade kostnader för kontakt med offentliga förvaltningar och för att bedriva affärsverksamhet i EU.

- **Val av instrument**

En förordning anses vara det lämpligaste rättsliga instrumentet för att fastställa en ram för gränsöverskridande interoperabilitet inom den offentliga sektorn i EU. Den direkta tillämpligheten av en förordning enligt artikel 288 i EUF-fördraget kommer att öka rättssäkerheten genom att en harmoniserad uppsättning grundläggande regler införs, vilket bidrar till den inre marknadens funktion. Förordningen kommer också att skapa en strukturerad samarbetsmekanism.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Den konsekvensbedömning som åtföljer detta förslag bygger bland annat på utvärderingen av den europeiska interoperabilitetsramen (EIF)²⁴, som genomfördes parallellt och offentliggörs tillsammans med detta förslag. Den främsta slutsatsen av utvärderingen är att gränsöverskridande interoperabilitet kan uppnås effektivare och mer ändamålsenligt med EU-åtgärder än med enbart nationella eller subnationella åtgärder. Vissa EIF-rekommendationer har redan genomförts konceptuellt i medlemsstaterna. Kostnaderna för att utarbeta nationella interoperabilitetsramar som är anpassade till EIF förväntades bli relativt låga. Den nuvarande EIF stöder dock inte i tillräcklig utsträckning det praktiska genomförandet av interoperabla europeiska digitala offentliga tjänster. Det behövs en ny mekanism för att göra den mer genomförbar. I konsekvensbedömningen betonas särskilt behovet av i) förbättrad styrning av interoperabiliteten i EU, ii) fler gemensamma, potentiellt bindande regler, och iii) bättre anpassning av framför allt EU:s politik och finansieringsprogram till EIF.

- **Samråd med berörda parter**

Samrådsprocessen och de viktigaste slutsatser av den som detta förslag bygger på sammanfattas i bilaga 2 till den konsekvensbedömning som åtföljer detta förslag till akten om ett interoperabelt Europa. Samråden omfattade ett öppet offentligt och riktat onlinesamråd, workshoppar med olika kategorier av berörda parter samt expertgrupper som inrättats av kommissionen.

De svarande ansåg att de exakta mål som anges i konsekvensbedömningen till största delen var meningsfulla, och preciserade att många av dessa mål är sammankopplade och inte kan uppnås var och ett för sig.

De berörda parterna identifierade flera ytterligare mål, såsom i) utveckling och främjande av särskilda standarder och riktlinjer som skulle kunna styra de offentliga förvaltningarna mot inbyggd interoperabilitet, ii) skiftning mot proaktiva och självstyrande tjänster, iii) ökad

²⁴ SWD(2022) 720 final.

transparens genom tillämpning av engångsprincipen, iv) en ram som centraliserar användarnas information, och v) framhävande av interoperabilitetens betydelse för medborgerliga rättigheter, digitalt engagemang för alla, mångfald och demokratisering av allmänhetens kunskap.

Majoriteten av de berörda parterna nämnde uttryckligen behovet av överenskomna och öppna standarder och specifikationer. Vissa av dem betonade dessutom att den offentliga sektorn bör delta på ett mer samordnat sätt i standardiseringsorganisationerna. De flesta berörda parter hade liknande åsikter om att uppmuntra delning av designkostnader i samband med användarvänliga, tillförlitliga och säkra lösningar (bland annat mellan offentliga och privata parter) och om att främja EU-omfattande delning och återanvändning av mogna, återanvändbara, interoperabla lösningar med öppen källkod för offentliga förvaltningar. De nämnde också att sådana lösningar bör åtföljas av tydlig vägledning om användningen av öppna standarder och öppen källkod (inklusive tydliga definitioner), och att det är nödvändigt att inbegripa tekniskt bistånd på alla nivåer (inklusive relevanta utbildningsresurser).

Dessutom begärde de berörda parterna att interoperabilitetspolitiken skulle göras mer praktisk och förenlig med annan EU-politik genom idén om referensprogramvara. Denna programvara åtföljer politiska förslag med icke-bindande ”gyllene standarder” för hur interoperabel implementering på förvaltningsnivå skulle kunna fungera och visar hur förslagen kan genomföras.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Förslaget utformades tillsammans med expertgruppen för interoperabilitet i europeiska offentliga tjänster. Som en del av denna process utfärdade expertgruppen policyrekommendationer för följande europeiska interoperabilitetspolicy i oktober 2021²⁵.

Flera studier har genomförts till stöd för arbetet med initiativet, bland annat följande:

- Studie till stöd för utvärderingen av genomförandet av EIF²⁶.
- Studie till stöd för slututvärderingen av programmet för lösningar för interoperabilitet för europeiska offentliga förvaltningar, företag och medborgare (ISA²)²⁷.
- Teknisk rapport från gemensamma forskningscentrumet: *Quantifying the Benefits of Location Interoperability in the European Union*²⁸.

- **Konsekvensbedömning**

Den konsekvensbedömning som åtföljer detta förslag granskades av nämnden för lagstiftningskontroll den 19 januari 2022. Nämnden avgav ett positivt yttrande med reservationer. Kommissionen beaktade kommentarerna i den slutliga versionen av konsekvensbedömningen (läs mer i bilaga 1 till den).

I konsekvensbedömningen jämförs tre alternativ, utöver utgångsläget att inte agera alls.

²⁵ Register över kommissionens expertgrupper och liknande organ (den 18 oktober 2021), Europeiska kommissionen, <https://ec.europa.eu/transparency/expert-groups-register/screen/expert-groups/consult?lang=sv&groupID=3714>

²⁶ CEPS (2021): *Study supporting the evaluation of the implementation of the EIF*, Europeiska kommissionen, DOI: 10.2799/58201.

²⁷ CEPS (2021): *Study supporting the final evaluation of the programme on interoperability solutions for European public administrations, businesses and citizens (ISA²)*, Europeiska kommissionen. DOI: 10.2799/94683.

²⁸ Ulrich, P., Duch Brown, N., Minghini, M., Kotsev, A., Hernandez Quiros, L., Boguslawski, R., & Pignatelly, F. (2021). *Quantifying the Benefits of Location Interoperability in the European Union*, Europeiska kommissionen.

Alternativ 1 syftar till en gradvis kontinuerlig utveckling av EIF.

Alternativ 2 bibehåller den nuvarande frivilliga ramen. Alternativet skulle innebära lagstiftningsåtgärder som är inriktade på att bygga upp en strukturerad samarbetsmekanism med ett flexibelt mandat för att säkerställa fortlöpande utveckling och underhåll av överenskomna gemensamma interoperabilitetslösningar samt för att fastställa gemensamma experiment och målinriktade initiativ för politiskt stöd.

I likhet med alternativ 2 föreslås i alternativ 3 lagstiftningsåtgärder, men den föreslagna åtgärden är mer långtgående. Den är inriktad på att införa direkt tillämpliga europeiska minimikrav för interoperabilitet i lagstiftningen, vilka skulle ses över genom genomförandebeslut.

Enligt bedömningen av förväntade konsekvenser skulle alternativ 1 och referensscenariot inte på ett effektivt sätt åtgärda de brister som framkommit vid utvärderingen av EIF. På grund av otillräckliga incitament till samarbete skulle ingetdera alternativet tillgodose de berörda parternas, särskilt medlemsstaternas, politiska och operativa förväntningar. Alternativ 3 får knappast heller politiskt stöd på grund av dess breda räckvidd och höga känslighetsgrad i fråga om subsidiariteten (t.ex. när det gäller EU:s och medlemsstaternas befintliga system). Även om införandet av direkt tillämpliga minimikrav för interoperabilitet i EU-lagstiftningen förväntas vara effektivt, skulle det bli en lång procedur som kräver betydande kostnader och ansträngningar för genomförandet. Därför förväntas detta ge mindre effekt i fråga om att garantera en flexibel och lyhörd reaktion på snabbt föränderliga tekniska och politiska krav.

I konsekvensbedömningen angavs alternativ 2 som det rekommenderade scenariot. Beslutet att inrätta en strukturerad samarbetsmekanism förväntas ge medlemsstaterna den stabilitet och (rättsliga) förutsägbarhet som de behöver, samtidigt som det lämnar utrymme för den flexibilitet som krävs för att fortsätta att utveckla gemensamma interoperabilitetslösningar som svar på föränderliga politiska behov. Alternativ 2 är också inriktat på att utveckla deltagandeprocesser. Dessa processer är mer relevanta för påskyndade tekniska framsteg. De är också mindre inkräktande när det gäller inverkan på befintliga system, eftersom de inte direkt specificerar (minimi)krav på överensstämmelse i lag (vilket alternativ 3 skulle göra). I dagsläget får alternativ 3 knappast heller politiskt stöd på grund av dess breda räckvidd och höga känslighetsgrad i fråga om subsidiariteten (särskilt när det gäller EU:s och medlemsstaternas befintliga system). Därför förväntas alternativ 2 ge mindre effekt i fråga om att garantera en flexibel och lyhörd reaktion på snabbt föränderliga tekniska och politiska krav. Alternativ 2 kan med tiden också gradvis leda till alternativ 3.

En enhetlig gränsöverskridande interoperabilitetsstyrning i EU planeras för att främja ett nedifrån-och-upp-samarbete och ett uppifrån-och-ned-egenansvar bland viktiga berörda parter i medlemsstaterna, med ett gemensamt interoperabilitetsekosystem som resultat. Detta möjliggör tidigt engagemang i utformningen av politiken och identifieringen av (sam)investeringsbehov och förbättrar genomförandet av politiken. Av dessa orsaker är alternativ 2 inte ett hot utan en möjliggörande faktor för subsidiaritet, stärkt resiliens inom offentliga förvaltningar och digital suveränitet.

Slutligen kommer de åtgärder som föreslås i alternativ 2 sannolikt att ha begränsade, men positiva effekter på uppnåendet av EU:s klimat- och energimål. Större gränsöverskridande interoperabilitet skulle kunna minska belastningen genom att exempelvis underlätta rapportering av koldioxidutsläpp, minska pappersanvändningen och begränsa de fysiska resor som krävs under administrativa förfaranden av personer som använder offentliga tjänster.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

De åtgärder som föreslås enligt det rekommenderade alternativet syftar till att uppnå målen förenkling och minskad administrativ börda, i enlighet med kommissionens program om lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat (Refit-programmet)²⁹. Förslaget potential att minska den administrativa bördan på området har erkänts av Fit for Future-plattformen, som har inkluderat det i sitt årliga arbetsprogram för 2022³⁰.

Syftet med detta initiativ är att minska den administrativa bördan inte bara på detta politikområde utan även i andra sektorer och på olika administrativa nivåer. Genom ökad interoperabilitet syftar det till att minska de administrativa kostnaderna och efterlevnadskostnaderna för offentliga förvaltningar. Enskilda kommer att dra nytta av den minskade administrativa bördan och kunna förlita sig fullt ut på digitala offentliga tjänster och möjligheten att på ett säkert sätt utbyta data med samma rättsliga värde över gränserna. Företag – särskilt små och medelstora företag – kommer också att gynnas av besparingar i fråga om efterlevnadskostnader.

- **Grundläggande rättigheter**

Förslaget respekterar de grundläggande rättigheter och principer som i synnerhet erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (*stadgan*)³¹.

Förslaget är särskilt relevant för rätten till god förvaltning, som fastställs i artikel 41 i stadgan. Där föreskrivs att god förvaltning är en grundläggande rättighet genom att fastställa att var och en har rätt att få sina angelägenheter behandlade på ett visst sätt av EU:s institutioner och organ eller av medlemsstaterna när de tillämpar EU-rätten. Rätten till god förvaltning betonar vikten av öppenhet i en alltmer digital tidsålder. Initiativ till stöd för digitaliseringen av offentliga tjänster kan anses underlätta rätten till god förvaltning, eftersom de kan underlätta viktiga överväganden om god förvaltning, såsom neutralitet, opartiskhet och en prediktiv förmåga att lösa olika frågor³². Om ytterligare åtgärder inte vidtogs avseende EIF och relaterade principer skulle detta kunna få negativa konsekvenser, såsom för artikel 8 i stadgan om rätten till skydd av personuppgifter eller artikel 22 i stadgan om rätten till språklig mångfald. Förslaget innehåller lämpliga dataskyddsgarantier för att säkerställa att de registrerades rättigheter skyddas när personuppgifter behandlas i regulatoriska sandlådor.

När det gäller rätten att fritt röra sig inom EU visar forskning om små och medelstora företag att icke-interoperabla administrativa förfaranden undergräver de europeiska små och medelstora företagens förmåga att bedriva verksamhet i andra EU-länder och att fungera flexibelt och förbehållslöst på den inre marknaden³³.

4. BUDGETKONSEKVENSER

I detta förslag fastställs ett antal skyldigheter för kommissionen, särskilt att inrätta en mekanism för strukturerat samarbete mellan förvaltningar i EU och medlemsstaterna, att stödja denna interoperabilitetsstyrning och att utveckla vägledning och gemensamma

²⁹ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén, *EU-lagstiftningens ändamålsenlighet* (COM(2012) 746 final).

³⁰ 2022 års arbetsprogram Fit for Future-plattformen, (u.å.), Europeiska kommissionen, https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/2022_annual_work_programme_-_fit_for_future_platform_en.pdf

³¹ Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna av den 26 oktober 2012 (2012/C 326/02).

³² Matusiak, J., & Princ, M. (2018): *eGovernment as an element of the right to good administration*. Central and Eastern European eDem and eGov Days, 331, 29–39. <https://doi.org/10.24989/ocg.v331.3>

³³ SWD(2020) 54 final, *Identifying and addressing barriers to the Single Market*.

lösningar. Genom programmet för ett digitalt Europa har kommissionens relaterade verksamhet i arbetsprogrammen för 2021 och 2022 redan stötts med ett inledande bidrag på nästan 50 miljoner euro.

Genom förordningen inrättas ett instrument för samordning av offentliga investeringar i interoperabilitetslösningar, nämligen agendan för ett interoperabelt Europa. Det bör ge en heltäckande översikt över finansieringsmöjligheter och finansieringsåtaganden på området och när så är lämpligt integrera relaterade unionsprogram, såsom programmet för ett digitalt Europa, Europeiska regionala utvecklingsfonden, faciliteten för återhämtning och resiliens, instrumentet för tekniskt stöd, Horisont Europa-programmet och andra program.

För att uppfylla kommissionens skyldigheter enligt detta lagstiftningsförslag krävs omkring 130 miljoner euro mellan 2023 och 2027, vilket kommer att finansieras direkt genom programmet för ett digitalt Europa. Bidragen från programmet för ett digitalt Europa från och med 2023 är beroende av tillgängliga anslag i förslaget till unionens allmänna budget, efter budgetmyndighetens antagande av budgeten, och kommer att beaktas i samband med utarbetandet av respektive arbetsprogram. De slutliga anslagen blir föremål för finansieringsprioriteringen inom ramen för det underliggande antagningsförfarandet och förutsätter godkännande av respektive programkommitté. Kommissionens administrativa kostnader uppskattas till cirka 2,822 miljoner euro, inbegripet kostnader för personal och andra administrativa utgifter.

Den finansieringsöversikt som bifogas detta förslag innehåller uppgifter om budgetkonsekvenser samt konsekvenser för mänskliga och administrativa resurser.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

När förordningen har antagits kommer konsekvenserna av den att övervakas och utvärderas i enlighet med riktlinjerna för bättre lagstiftning. Indikatorerna kommer i så stor utsträckning som möjligt att bygga på befintliga övervakningsdata och hellre automatisk datahämtning än frågeformulär. Övervakningsdata och utvärderingsrapporterna kommer att vara tillgängliga för allmänheten och innehålla närmare uppgifter om den faktiska tillämpningen och efterlevnaden av denna förordning.

Eftersom många berörda parter föreslog att ännu kraftfullare åtgärder skulle införas kommer frågan om ett ytterligare stärkande att tas upp i framtida utvärderingar.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

I **kapitel 1 (Allmänna bestämmelser)** fastställs förordningens innehåll, dvs. att inrätta ett europeiskt nätverk för gränsöverskridande interoperabilitet i nätverks- och informationssystem som används för att tillhandahålla eller förvalta offentliga tjänster i unionen och att stödja samverkan mellan befintliga nationella offentliga tjänster. Det innehåller också de definitioner som används för de olika instrumenten. För att främja en enhetlig EU-hållning till gränsöverskridande interoperabilitet och stödja förslagets tre huvudpelare (interoperabilitetslösningar, projekt till stöd för genomförandet av politiken och en styrningsram) fastställs i kapitlet två allmänna skyldigheter för offentliga myndigheter: att göra interoperabilitetsbedömningar och stödja delning av interoperabilitetslösningar inom den offentliga sektorn. (Artiklarna 1–4)

Kapitel 2 (Interoperabilitetslösningar) reglerar inrättandet av interoperabilitetslösningar med hänvisning till 1) den europeiska interoperabilitetsramen (EIF) och dess specialiserade

interoperabilitetsramar och 2) specifikationer och applikationer för ett interoperabelt Europa som rekommenderas av styrelsen för ett interoperabelt Europa. Användningen av dem i olika sektorer och på olika administrativa nivåer är inte obligatorisk, men främjas genom de mekanismer som anges i kapitlen 1 och 3. (Artiklarna 5–8)

I **kapitel 3 (Stödåtgärder)** fastställs åtgärder som syftar till att stödja offentliga myndigheter i genomförandet av förordningen. Reglerna om stöd för genomförande av politiken fastställer en process för hur EU-omfattande politiska projekt som genomförs inom ramen för förordningen kan stödja interoperabelt och digitalt genomförande av EU:s politik i den offentliga sektorn i hela EU. Detta kapitel innehåller också innovationsåtgärder för att främja utveckling och användning av innovativa interoperabilitetslösningar i gränsöverskridande sammanhang. För att stödja testmiljöer för innovativa interoperabilitetslösningar kan kommissionen godkänna inrättandet av regulatoriska sandlådor. Sandlådorna bör inte bara bidra till nya tekniska lösningar utan även till regleringsrelaterad kunskap. Ett system för inbördes utvärdering och bestämmelser om utbildning stärker två andra viktiga interoperabilitetsfaktorer: färdigheter och kunskapsutbyte. (Artiklarna 9–14)

I **kapitel 4 (Styrning)** fastställs en ram för flernivåstyrelse. I *styrelsen för ett interoperabelt Europa* fastställer medlemsstaterna och företrädare för kommissionen, Regionkommittén och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén de strategiska målen och enas om konkreta åtgärder som kan säkerställa gränsöverskridande interoperabilitet i deras nätverks- och informationssystem som används för att tillhandahålla eller förvalta digitala offentliga tjänster. Styrelsen stöds av en gemenskap (*gemenskapen för ett interoperabelt Europa*) som gör det möjligt att involvera en bredare grupp berörda parter och som deltar i de operativa uppgifter som är kopplade till genomförandet av förordningen. (Artiklarna 15–18)

I **kapitel 5 (Planering, övervakning och utvärdering)** fastställs en integrerad planeringsmekanism (*agendan för ett interoperabelt Europa*). Ingen finansieringsmekanism planeras i förordningen, men den fastställer en ny planeringsdimension för olika EU-finansieringsprogram och relevanta nationella initiativ för att öka synergieffekterna av digitaliseringsåtgärder i den offentliga sektorn. I kapitlet fastställs vidare regler för övervakning och utvärdering. (Artiklarna 19–20)

I **kapitel 6 (Slutbestämmelser)** anges kostnaderna för detta förslag och datumet för dess ikraftträdande. (Artiklarna 21–22)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om åtgärder för en hög nivå av interoperabilitet inom den offentliga sektorn i hela unionen (akten om ett interoperabelt Europa)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 172,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande³⁴,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande³⁵,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- 1) Det är nödvändigt att stärka utvecklingen av gränsöverskridande interoperabilitet i nätverks- och informationssystem som används för att tillhandahålla eller förvalta offentliga tjänster i unionen, så att offentliga förvaltningar i unionen kan samarbeta och få offentliga tjänster att fungera över gränserna. Det befintliga informella samarbetet bör ersättas med en tydlig rättslig ram för att möjliggöra interoperabilitet mellan olika administrativa nivåer och sektorer och för att säkerställa sömlösa gränsöverskridande dataflöden för genuint europeiska digitala tjänster. Interoperabilitet inom den offentliga sektorn har en betydande inverkan på den rätt till fri rörlighet för varor och tjänster som fastställs i fördragen, eftersom betungande administrativa förfaranden kan skapa betydande hinder, särskilt för små och medelstora företag.
- 2) Medlemsstaterna och unionen har i mer än två årtionden arbetat för att stödja moderniseringen av förvaltningar genom digital omvandling och främja de djupgående sammanlänkningskrav som krävs för ett genuint europeiskt digitalt område. I kommissionens meddelande *Digital kompass 2030: den europeiska vägen in i det digitala decenniet* (COM(2021) 118) understryks behovet av att påskynda digitaliseringen av offentliga tjänster fram till 2030, bland annat genom att säkerställa interoperabilitet på alla förvaltningsnivåer och för alla offentliga tjänster. Covid-19-pandemin ökade digitaliseringstakten, vilket tvingade offentliga förvaltningar att anpassa sig till onlineparadigmet, inbegripet för gränsöverskridande digitala offentliga tjänster samt för smartare och grönare användning av teknik i enlighet med de klimat- och energimål som fastställs i den europeiska gröna given och Europaparlamentets och

³⁴ EUT C [...], [...], s. [...]

³⁵ EUT C [...], [...], s. [...]

rådets förordning (EU) 2021/1119³⁶. Denna förordning syftar till att på ett betydelsefullt sätt bidra till dessa unionsmål genom att skapa en strukturerad samarbetsram för gränsöverskridande interoperabilitet mellan medlemsstaterna och kommissionen för att stödja inrättandet av digitala offentliga tjänster.

- 3) Den nya styrningsstrukturen bör ha ett rättsligt mandat att driva på vidareutvecklingen av den europeiska interoperabilitetsramen och andra gemensamma interoperabilitetslösningar, såsom specifikationer och tillämpningar. Dessutom bör denna förordning fastställa en tydlig och lätt igenkännlig märkning för vissa interoperabilitetslösningar. Skapandet av en dynamisk gemenskap kring öppna GovTech-lösningar bör främjas.
- 4) För att främja en enhetlig strategi för interoperabilitet inom den offentliga sektorn i hela unionen, och för att stödja principen om god förvaltning och den fria rörligheten för personuppgifter och uppgifter som inte är personuppgifter inom unionen, bör man i möjligaste mån anpassa reglerna för alla offentliga sektorer som är personuppgiftsansvariga för eller leverantörer av nätverks- och informationssystem som används för att främja eller förvalta offentliga tjänster. Detta mål omfattar kommissionen och unionens övriga institutioner, organ och byråer samt offentliga myndigheter i medlemsstaterna på alla förvaltningsnivåer: nationellt, regionalt och lokalt. Byråerna spelar en viktig roll när det gäller att samla in lagstadgade rapporteringsdata från medlemsstaterna. Därför bör interoperabiliteten för dessa data också omfattas av denna förordning.
- 5) Gränsöverskridande interoperabilitet möjliggörs inte bara via medlemsstaternas centraliserade digitala infrastrukturer, utan också genom en decentraliserad strategi. Detta innebär utbyte av uppgifter mellan lokala förvaltningar i olika medlemsstater utan att nödvändigtvis gå via nationella knutpunkter. Det är därför nödvändigt att utveckla gemensamma lösningar på alla administrativa nivåer, särskilt för specifikationer och tillämpningar. Behovet av gränsöverskridande digital interaktion ökar, vilket kräver lösningar som kan tillgodose dessa behov. Syftet med denna förordning är att underlätta och uppmuntra utbytet mellan alla förvaltningsnivåer.
- 6) Interoperabilitet underlättar ett framgångsrikt genomförande av politik, särskilt politik med en stark koppling till den offentliga sektorn, såsom rättsliga och inrikes frågor, beskattning och tull, transport, hälso- och sjukvård, jordbruk samt reglering av företag och industri. Ett interoperabilitetsperspektiv för enskilda sektorer är dock förknippat med risken för att antagandet av olika eller inkompatibla lösningar på nationell nivå eller sektorsnivå kommer att leda till nya elektroniska barriärer som hindrar den inre marknaden och de därmed sammanhängande fria rörligheterna från att fungera väl. Det riskerar också att undergräva marknadernas öppenhet och konkurrenskraft och tillhandahållandet av tjänster av allmänt intresse för företag och medborgare. Därför bör denna förordning också främja, uppmuntra och tillämpas på sektorsövergripande interoperabilitet.
- 7) För att eliminera fragmenteringen av interoperabilitetsmiljön i unionen bör man främja ett gemensamt synsätt på interoperabilitet i unionen och ett helhetsperspektiv när det gäller interoperabilitetslösningar. Ett strukturerat samarbete bör stödja åtgärder som främjar en politisk struktur som är dels digitalt redo, dels interoperabel som standard. Dessutom bör samarbetet främja effektiv förvaltning och användning av

³⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (europeisk klimatlag) (EUT L 243, 9.7.2021, s. 1).

infrastrukturer för digitala tjänster och deras respektive komponenter i offentliga myndigheter och i unionens institutioner, organ och byråer, som möjliggör inrättande och drift av hållbara och effektiva gränsöverskridande offentliga tjänster.

- 8) Vid inrättandet av gränsöverskridande interoperabla offentliga tjänster är det viktigt sätta fokus på interoperabilitetsaspekten så tidigt som möjligt i den politiska beslutsprocessen. Därför bör den offentliga organisation som avser att inrätta ett nytt eller ändra ett befintligt nätverks- och informationssystem som sannolikt kommer att få inverkan på den gränsöverskridande interoperabiliteten utföra en interoperabilitetsbedömning. Denna bedömning är nödvändig för att förstå omfattningen av den planerade åtgärdens inverkan och för att föreslå åtgärder för att dra nytta av fördelarna och hantera potentiella kostnader. Interoperabilitetsbedömningen bör vara obligatorisk i tre fall, vilka omfattas av gränsöverskridande interoperabilitet. I andra situationer får de offentliga organisationerna besluta att utföra interoperabilitetsbedömningen på frivillig basis.
- 9) Under vissa omständigheter kan det också vara rimligt och ekonomiskt att föremålet för en interoperabilitetsbedömning är bredare än ett enda projekt, till exempel när offentliga myndigheter avser att inrätta en gemensam tillämpnings- eller behandlingsplattform. I dessa andra fall bör det starkt uppmuntras att bedömningen går utöver uppnående av målen för ett interoperabelt Europa avseende ett fullständigt genomförande av interoperabilitet.
- 10) I interoperabilitetsbedömningen bör man utvärdera den planerade åtgärdens inverkan på gränsöverskridande interoperabilitet i nätverks- och informationssystem, till exempel med beaktande av dessa effekters ursprung, art, särdrag och omfattning. Resultatet av denna bedömning bör beaktas när man bestämmer vilka lämpliga åtgärder som bör vidtas för att inrätta eller ändra nätverks- och informationssystemet.
- 11) Organisationen bör offentliggöra resultatet av interoperabilitetsbedömningen på sin webbplats. Offentliggörandet av resultatet bör inte äventyra immateriella rättigheter eller företagshemligheter och bör begränsas om det är motiverat med hänsyn till allmän ordning eller säkerhet. De unionsrättsliga bestämmelser som reglerar skyddet av personuppgifter bör iakttas.
- 12) Offentliga myndigheter eller unionsinstitutioner, unionsorgan eller unionsbyråer som söker interoperabilitetslösningar bör av andra offentliga myndigheter eller unionsinstitutioner, unionsorgan eller unionsbyråer kunna begära den programvarukod som dessa organisationer använder, tillsammans med tillhörande dokumentation. Delning bör bli ett standardalternativ mellan offentliga myndigheter samt unionsinstitutioner, unionsorgan och unionsbyråer samtidigt som ett val att inte dela bör kräva rättslig motivering. Offentliga myndigheter samt unionsinstitutioner, unionsorgan och unionsbyråer bör också sträva efter att utveckla nya interoperabilitetslösningar eller vidareutveckla befintliga interoperabilitetslösningar.
- 13) När offentliga förvaltningar beslutar att dela med sig av sina lösningar till andra offentliga förvaltningar eller allmänheten agerar de i allmänhetens intresse. Detta är ännu mer relevant för innovativ teknik: exempelvis innebär öppen kod transparenta algoritmer och möjliggör oberoende revisioner och reproducerbara byggstenar. Delning av interoperabilitetslösningar mellan offentliga förvaltningar bör skapa förutsättningarna för att uppnå ett öppet ekosystem av digital teknik för den offentliga sektorn som kan medföra en mängd fördelar.

- 14) Styrelsen för ett interoperabelt Europa bör, när den övervakar interoperabilitetslösningarnas samstämmighet och lägger fram förslag till åtgärder för att säkerställa deras kompatibilitet med befintliga lösningar som har ett gemensamt syfte, ta hänsyn till lösningarnas åldrande.
- 15) Den europeiska interoperabilitetsramen (European Interoperability Framework, EIF) bör säkerställa samstämmighet och erkännas som den enda referenspunkten för unionens strategi för interoperabilitet inom den offentliga sektorn. Specialiserade interoperabilitetsramar kan också tillgodose behoven inom specifika sektorer, områden eller administrativa nivåer. Dessa ramar bör ytterligare främja genomförandet av interoperabilitetslösningar.
- 16) EIF bör utvecklas av styrelsen för ett interoperabelt Europa, som bland annat ska bestå av en företrädare för varje medlemsstat. Medlemsstaterna står således, tillsammans med de övriga medlemmarna i styrelsen för ett interoperabelt Europa, i centrum för utvecklingen och genomförandet av EIF. Styrelsen för ett interoperabelt Europa bör vid behov uppdatera EIF.
- 17) De specialiserade interoperabilitetsramar som tas fram för att komplettera EIF bör beakta och inte påverka befintliga sektorsspecifika ramar som utvecklats på unionsnivå (till exempel inom hälso- och sjukvårdssektorn).
- 18) Interoperabiliteten är direkt kopplad till och beroende av användningen av öppna specifikationer och standarder. Därför bör unionens offentliga sektor tillåtas att komma överens om övergripande öppna specifikationer och andra lösningar för att främja interoperabilitet. Den nya ramen bör föreskriva en tydlig process för att inrätta och främja sådana överenskomna interoperabilitetslösningar i framtiden. På så sätt kommer den offentliga sektorn att ha en bättre samordnad röst för att kanalisera den offentliga sektorns behov och allmänna intressen till bredare diskussioner.
- 19) Många interoperabilitetsspecifikationer som används av den offentliga sektorn kan härledas från befintlig unionslagstiftning. Det är därför nödvändigt att upprätta en koppling mellan alla specifikationer för nätverks- och informationssystem inom den offentliga sektorn som är obligatoriska att använda på grund av unionsrättsliga bestämmelser. Det är inte alltid lätt för verkställande myndigheter att hitta kraven i det senaste maskinläsbara formatet. En enda kontaktpunkt och tydliga regler för metadata för sådan information bör hjälpa offentliga myndigheter att se till att deras infrastrukturer för digitala tjänster överensstämmer med befintliga och framtida regler.
- 20) En portal för ett interoperabelt Europa bör inrättas som en referenspunkt för lösningar, kunskap och gemenskap som har anknytning till interoperabilitet. Portalen bör inrättas som en länk till officiella källor men bör också vara öppen för bidrag från gemenskapen för ett interoperabelt Europa.
- 21) Portalen för ett interoperabelt Europa bör offentliggöra lösningar som följer EIF:s principer om öppenhet, teknikneutralitet och säkerhet. Eftersom öppen källkod gör det möjligt för användare att aktivt bedöma och inspektera lösningarnas interoperabilitet och säkerhet är det viktigt att öppen källkod stöder genomförandet av interoperabilitetslösningar. I detta sammanhang bör användningen av öppna källkodslicenser främjas för att öka klarheten angående rättsläget och stärka det ömsesidiga erkännandet av licenser i medlemsstaterna.
- 22) För närvarande är unionens offentliga tjänster som levereras eller förvaltas elektroniskt i många fall beroende av leverantörer utanför unionen. Det ligger i unionens strategiska intresse att säkerställa att den behåller och utvecklar viktig teknisk

kapacitet för att säkra sin digitala inre marknad, och i synnerhet för att säkerställa tjänsteleveranser, skydda kritiska nätverks- och informationssystem och tillhandahålla viktiga tjänster. Stödåtgärderna för ett interoperabelt Europa bör hjälpa de offentliga förvaltningarna att utvecklas och bli kapabla att införliva nya utmaningar och nya områden i gränsöverskridande sammanhang. Interoperabilitet är en förutsättning för att man ska kunna undvika teknologisk inlåsning, möjliggöra teknisk utveckling och främja innovation, vilket bör stärka unionens globala konkurrenskraft.

- 23) Det är nödvändigt att inrätta en styrningsmekanism för att underlätta genomförandet av unionens politik på ett sätt som säkerställer interoperabilitet. Denna mekanism bör inriktas på ett interoperabelt digitalt genomförande av politik som har antagits i form av rättsakter och bör tjäna till att utveckla interoperabilitetslösningar på behovsbaserad grund. Mekanismen bör stödja offentliga myndigheter. Styrelsen för ett interoperabelt Europa bör lämna förslag om projekt till stöd för offentliga myndigheter till kommissionen, som bör besluta om inrättandet av projekten.
- 24) Alla förvaltningsnivåer bör samarbeta med innovativa organisationer, oavsett om det rör sig om företag eller icke-vinstdrivande enheter, när det gäller utformning, utveckling och drift av offentliga tjänster. Att stödja GovTech-samarbete mellan offentliga myndigheter och nystartade företag och innovativa små och medelstora företag, eller samarbete som huvudsakligen involverar organisationer i det civila samhället (*CivicTech*), är ett effektivt sätt att stödja innovation inom den offentliga sektorn och främja användningen av interoperabilitetsverktyg bland partner i den privata och offentliga sektorn. Stöd till ett öppet GovTech-ekosystem i unionen som sammanför offentliga och privata aktörer över gränserna och involverar olika förvaltningsnivåer bör göra det möjligt att utveckla innovativa initiativ som syftar till att utforma och sprida lösningar för GovTech-interoperabilitet.
- 25) Att identifiera gemensamma innovationsbehov och prioriteringar och fokusera gemensamma GovTech- och experimentinsatser över gränserna skulle hjälpa unionens offentliga myndigheter att dela med sig av risker, lärdomar och resultat från innovationsstödprojekt. Denna verksamhet kommer särskilt att dra nytta av de många nystartade teknikföretag och små och medelstora företag som finns i unionen. Framgångsrika GovTech-projekt och innovationsåtgärder som testas genom innovationsåtgärder för ett interoperabelt Europa bör bidra till att skala upp GovTech-verktyg och interoperabilitetslösningar för återanvändning.
- 26) Åtgärder till stöd för ett interoperabelt Europa skulle kunna gagnas av trygga platser för experimenterande, samtidigt som man säkerställer ansvarsfull innovation och integrering av lämpliga riskreducerande åtgärder och skyddsåtgärder. För att säkerställa en rättslig ram som är innovationsvänlig, framtidssäkrad och resilient mot störningar bör man göra det möjligt att driva sådana projekt i regulatoriska sandlådor. Regulatoriska sandlådor bör bestå av kontrollerade testmiljöer som underlättar utveckling och testning av innovativa lösningar innan sådana system integreras i den offentliga sektorns nätverks- och informationssystem. Målen för regulatoriska sandlådor bör vara att främja interoperabilitet genom innovativa lösningar genom att inrätta en kontrollerad experiment- och testmiljö i syfte att säkerställa att lösningarna anpassas till denna förordning, annan relevant unionslagstiftning och medlemsstaternas lagstiftning, att öka rättssäkerheten för innovatörer och de behöriga myndigheterna och att öka förståelsen av de möjligheter, framväxande risker och konsekvenser som de nya lösningarna medför. För att säkerställa ett enhetligt genomförande i hela unionen och stordriftsfördelar är det lämpligt att fastställa gemensamma regler för genomförandet av regulatoriska sandlådor. Europeiska

datatillsynsmannen får ålägga unionsinstitutioner och unionsorgan administrativa sanktionsavgifter i samband med regulatoriska sandlådor, i enlighet med artikel 58.2 i i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725.

- 27) Det är nödvändigt att tillhandahålla en rättslig grund för användning av sådana personuppgifter som samlats in för andra ändamål för att utveckla vissa interoperabilitetslösningar i allmänhetens intresse inom den regulatoriska sandlådan, i överensstämmelse med artikel 6.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 och artikel 6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725. Förordningen syftar endast till att fastställa en rättslig grund för behandling av personuppgifter inom ramen för den regulatoriska sandlådan som sådan. All annan behandling av personuppgifter som omfattas av denna förordnings tillämpningsområde skulle kräva en separat rättslig grund.
- 28) Det är nödvändigt att öka förståelsen av interoperabilitetsfrågor, särskilt bland anställda inom den offentliga sektorn. Fortbildning är avgörande i detta avseende, och samarbete och samordning på området bör uppmuntras. Utöver utbildning om lösningar för ett interoperabelt Europa bör alla initiativ, när så är lämpligt, bygga på eller åtföljas av ett utbyte av erfarenheter och lösningar samt utbyte och främjande av bästa praxis.
- 29) För att skapa en mekanism som underlättar en process för ömsesidigt lärande mellan offentliga myndigheter och utbyte av bästa praxis när det gäller att genomföra lösningar för ett interoperabelt Europa i medlemsstaterna är det nödvändigt att fastställa bestämmelser om processen för inbördes utvärdering. Inbördes utvärderingar kan leda till värdefulla insikter och rekommendationer för den offentliga myndighet som är föremål för granskningen. De kan särskilt bidra till att underlätta överföringen av teknik, verktyg, åtgärder och processer mellan de medlemsstater som deltar i den inbördes utvärderingen. De skapar en funktionell väg för utbyte av bästa praxis mellan medlemsstater med olika mognadsgrad när det gäller interoperabilitet. För att säkerställa att den inbördes utvärderingen är kostnadseffektiv och ger tydliga och entydiga resultat, och även för att undvika onödiga bördor, får kommissionen anta riktlinjer för den bästa strukturen för sådana inbördes utvärderingar, på grundval av de behov som uppstår och efter samråd med styrelsen för ett interoperabelt Europa.
- 30) För att utveckla den allmänna inriktningen för det strukturerade samarbetet för ett interoperabelt Europa när det gäller att främja digital sammankoppling och interoperabilitet för offentliga tjänster i unionen, och för att övervaka den strategiska verksamheten och genomförandeverksamheten i samband med detta samarbete, bör en styrelse för ett interoperabelt Europa inrättas. Styrelsen för ett interoperabelt Europa bör utföra sina uppgifter med beaktande av de regler och lösningar för gränsöverskridande interoperabilitet som redan genomförts för befintliga nätverks- och informationssystem.
- 31) Vissa unionsorgan, såsom Europeiska datainnovationsstyrelsen och styrelsen för det europeiska hälsodataområdet, har inrättats och fått i uppdrag att bland annat förbättra interoperabiliteten på specifika områdes- eller politiknivåer. Inget av de befintliga organen har dock i uppgift att hantera gränsöverskridande interoperabilitet i nätverks- och informationssystem som används för att tillhandahålla eller förvalta offentliga tjänster i unionen. Den styrelse för ett interoperabelt Europa som inrättas genom denna förordning bör stödja de unionsorgan som arbetar med politik, åtgärder och lösningar som är relevanta för gränsöverskridande interoperabilitet i nätverks- och informationssystem som används för att tillhandahålla eller förvalta offentliga tjänster

i unionen, till exempel när det gäller semantisk interoperabilitet för portabilitet och återanvändbarhet i dataområden. Styrelsen för ett interoperabelt Europa bör samverka med alla relevanta unionsorgan för att säkerställa anpassning och synergier mellan gränsöverskridande interoperabilitetsåtgärder och sektorsspecifika åtgärder.

- 32) För att främja interoperabilitet inom den offentliga sektorn krävs ett aktivt deltagande och engagemang från experter, yrkesverksamma, användare och den intresserade allmänheten i medlemsstaterna, på alla förvaltningsnivåer och med deltagande av internationella partner och den privata sektorn. För att utnyttja deras sakkunskap, färdigheter och kreativitet bör ett särskilt öppet forum ("Gemenskapen för ett interoperabelt Europa") bidra till att kanalisera återkoppling, användarbehov och operativa behov, identifiera områden för ytterligare utveckling och hjälpa till med prioriteringar för EU:s interoperabilitetssamarbete. Inrättandet av gemenskapen för ett interoperabelt Europa bör stödja samordningen och samarbetet mellan strategiska och operativa nyckelaktörer för interoperabilitet.
- 33) Gemenskapen för ett interoperabelt Europa bör vara öppen för alla intresserade parter. Tillträdet till gemenskapen för ett interoperabelt Europa bör göras så enkelt som möjligt, så att onödiga hinder och bördor undviks. Gemenskapen för ett interoperabelt Europa bör sammanföra offentliga och privata aktörer, inbegripet medborgare, med sakkunskap inom området gränsöverskridande interoperabilitet, med olika bakgrund, t.ex. den akademiska världen, forskning och innovation, utbildning, standardisering och specifikationer samt företag och offentlig förvaltning på alla nivåer.
- 34) För att säkerställa att bestämmelserna i denna förordning genomförs effektivt är det nödvändigt att utse nationella behöriga myndigheter med ansvar för dess genomförande. Många medlemsstater har redan i dag enheter som har i uppgift att utveckla interoperabilitet. Dessa enheter kan ta över rollen som behörig myndighet i enlighet med denna förordning.
- 35) En agenda för ett interoperabelt Europa bör inrättas som unionens viktigaste instrument för samordning av offentliga investeringar i interoperabilitetslösningar. Den bör ge en heltäckande översikt över finansieringsmöjligheter och finansieringsåtaganden på området och vid behov integrera de berörda unionsprogrammen. Detta bör bidra till att skapa synergier och samordna det ekonomiska stödet i samband med utveckling av interoperabilitet och till att undvika dubbelarbete.
- 36) Information bör samlas in så att en bedömning kan göras av resultatet av denna förordning i förhållande till dess eftersträlvade mål och i syfte att ge återkoppling för en utvärdering av denna förordning i enlighet med punkt 22 i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning³⁷. Kommissionen bör därför övervaka och utvärdera denna förordning. Utvärderingen bör baseras på de fem kriterierna effektivitet, ändamålsenlighet, relevans, samstämmighet och EU-mervärde. Utvärderingen bör också ligga till grund för konsekvensbedömningar av eventuella ytterligare åtgärder. Övervakningen bör integrera befintliga datakällor och övervakningsprocesser.
- 37) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att fastställa regler och villkoren för inrättandet och driften av de regulatoriska sandlådorna.

³⁷ EUT L 123, 12.5.2016, s 1.

- 38) Eftersom målet för denna förordning, nämligen interoperabilitet i offentliga förvaltningar inom hela unionen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av dess omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att nå målen i fördraget, särskilt när det gäller att stärka den inre marknaden.
- 39) Tillämpningen av denna förordning bör skjutas upp till tre månader efter dagen för dess ikraftträdande för att ge medlemsstaterna och unionens institutioner, organ och byråer tillräckligt med tid för att förbereda sig för tillämpningen av denna förordning. Denna tid är nödvändig för att inrätta styrelsen för ett interoperabelt Europa och gemenskapen för ett interoperabelt Europa och för att utse nationella behöriga myndigheter och interoperabilitetssamordnare.
- 40) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 42.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725³⁸ och avgav ett yttrande den ...

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Innehåll och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs åtgärder för att främja gränsöverskridande interoperabilitet i nätverks- och informationssystem som används för att tillhandahålla eller förvalta offentliga tjänster i unionen, genom införande av gemensamma regler och en ram för samordning avseende den offentliga sektorns interoperabilitet, i syfte att främja utvecklingen av interoperabla transeuropeiska infrastrukturer för digitala offentliga tjänster.
2. Denna förordning ska tillämpas på offentliga myndigheter i medlemsstaterna och på unionens institutioner, organ och byråer som tillhandahåller eller förvaltar nätverks- eller informationssystem som gör det möjligt att leverera eller förvalta offentliga tjänster elektroniskt.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- 1) *gränsöverskridande interoperabilitet*: den förmåga som gör det möjligt för nätverks- och informationssystem att användas av offentliga myndigheter i olika medlemsstater och av unionens institutioner, organ och byråer för att interagera med varandra genom datadelning med hjälp av elektronisk kommunikation.

³⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

2) *nätverks- och informationssystem*: ett nätverks- och informationssystem enligt definitionen i artikel 4.1 i förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om åtgärder för en hög gemensam cybersäkerhetsnivå i hela unionen och om upphävande av direktiv (EU) 2016/1148 [förslag NIS 2].

3) *interoperabilitetslösning*: en teknisk specifikation, inbegripet en standard, eller en annan lösning, inbegripet konceptuella ramverk, riktlinjer och tillämpningar, som beskriver rättsliga, organisatoriska, semantiska eller tekniska krav som ett nätverks- och informationssystem ska uppfylla för att förbättra den gränsöverskridande interoperabiliteten.

4) *offentlig myndighet*: en offentlig myndighet enligt definitionen i artikel 2.1 i direktiv (EU) 2019/1024.

5) *data*: data enligt definitionen i artikel 2.1 i förordning (EU) 2022/868 om europeisk dataförvaltning och om ändring av förordning (EU) 2018/1724 (dataförvaltningsakten)³⁹.

6) *maskinläsbart format*: ett maskinläsbart format enligt definitionen i artikel 2.13 i direktiv (EU) 2019/1024.

7) *GovTech*: ett teknikbaserat samarbete mellan aktörer inom den offentliga och den privata sektorn som stöder den digitala omvandlingen av den offentliga sektorn.

8) *standard*: en standard enligt definitionen i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012⁴⁰.

9) *högsta ledningsnivå*: en chef eller ett lednings- eller samordnings- och tillsynsorgan på den högsta administrativa nivån, med beaktande av styrningsarrangemangen på hög nivå inom varje unionsinstitution, unionsorgan eller unionsbyrå.

Artikel 3

Interoperabilitetsbedömning

1. Om en offentlig myndighet eller en unionsinstitution, en unionsbyrå eller ett unionsorgan har för avsikt att inrätta ett nytt eller väsentligt ändra ett befintligt nätverks- och informationssystem som gör det möjligt att leverera eller förvalta offentliga tjänster elektroniskt, ska den aktuella enheten göra en bedömning av den planerade åtgärdens inverkan på gränsöverskridande interoperabilitet (*interoperabilitetsbedömning*) i följande fall:
 - a) Om det planerade inrättandet eller den planerade ändringen påverkar ett eller flera nätverks- och informationssystem som används för tillhandahållande av gränsöverskridande tjänster inom flera sektorer eller förvaltningar.
 - b) Om det planerade inrättandet eller den planerade ändringen med största sannolikhet kommer att leda till upphandling för nätverks- och informationssystem som används för tillhandahållande av gränsöverskridande tjänster över det tröskelvärde som anges i artikel 4 i direktiv 2014/24/EU.

³⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/868 av den 30 maj 2022 om europeisk dataförvaltning och om ändring av förordning (EU) 2018/1724 (dataförvaltningsakten) (EUT L 152, 3.6.2022, s. 1).

⁴⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 av den 25 oktober 2012 om europeisk standardisering och om ändring av rådets direktiv 89/686/EEG och 93/15/EEG samt av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 98/34/EG, 2004/22/EG, 2007/23/EG, 2009/23/EG och 2009/105/EG samt om upphävande av rådets beslut 87/95/EEG och Europaparlamentets och rådets beslut nr 1673/2006/EG (EUT L 316, 14.11.2012, s. 12).

- c) Om det planerade inrättandet eller den planerade ändringen rör ett eller flera nätverks- och informationssystem som används för tillhandahållande av gränsöverskridande tjänster och finansieras via unionsprogram.

Den offentliga myndigheten eller den berörda unionsinstitutionen, det berörda unionsorganet eller den berörda unionsbyrån får också utföra en interoperabilitetsbedömning i andra fall.

2. Interoperabilitetsbedömningen ska utföras innan beslut fattas om de rättsliga, organisatoriska, semantiska eller tekniska kraven för det nya eller ändrade nätverks- och informationssystemet på ett bindande sätt. En enda interoperabilitetsbedömning får utföras för en uppsättning krav och flera nätverks- och informationssystem.

Den offentliga myndigheten eller den berörda unionsinstitutionen, det berörda unionsorganet eller den berörda unionsbyrån ska offentliggöra en rapport där man presenterar resultatet av interoperabilitetsbedömningen på sin webbplats.

3. De nationella behöriga myndigheterna och interoperabilitetssamordnarna ska tillhandahålla det stöd som krävs för att utföra interoperabilitetsbedömningen. Kommissionen får tillhandahålla tekniska verktyg till stöd för bedömningen.

4. Interoperabilitetsbedömningen ska innehålla åtminstone

- a) en beskrivning av den planerade åtgärden och dess inverkan på den gränsöverskridande interoperabiliteten hos ett eller flera berörda nätverks- och informationssystem, inbegripet de beräknade kostnaderna för anpassning av de berörda nätverks- och informationssystemen,
- b) en beskrivning av graden av anpassning av de berörda nätverks- och informationssystemen till den europeiska interoperabilitetsramen, och till lösningarna för ett interoperabelt Europa, efter åtgärden och där graden av anpassning har förbättrats jämfört med före åtgärden,
- c) en beskrivning av de programmeringsgränssnitt (API) som möjliggör maskin-maskin-interaktion med de data som anses relevanta för gränsöverskridande utbyte med andra nätverks- och informationssystem.

5. Den berörda offentliga myndigheten eller den unionsinstitution, det unionsorgan eller den unionsbyrå som berörs ska samråda med mottagarna av de tjänster som påverkas eller deras företrädare om den planerade åtgärden om den direkt påverkar mottagarna. Detta samråd påverkar inte skyddet av kommersiella eller allmänna intressen eller säkerheten i sådana system.

6. Styrelsen för ett interoperabelt Europa ska anta riktlinjer för innehållet i interoperabilitetsbedömningen senast den ... [ett år efter denna förordnings ikraftträdande], inbegripet praktiska checklistor.

Artikel 4

Utbyte och återanvändning av interoperabilitetslösningar mellan offentliga myndigheter, unionsinstitutioner, unionsorgan och unionsbyråer

1. En offentlig myndighet eller en unionsinstitution, ett unionsorgan eller en unionsbyrå ska för varje annan sådan enhet som så begär tillgängliggöra interoperabilitetslösningar som stöder de offentliga tjänster som enheten tillhandahåller eller förvaltar elektroniskt. Det delade innehållet ska omfatta den tekniska dokumentationen och, i tillämpliga fall, den dokumenterade

källkoden. Denna skyldighet att dela ska inte gälla för någon av följande interoperabilitetslösningar:

- a) Lösningar som stöder processer som inte omfattas av den offentliga verksamhet som bedrivs av berörda offentliga myndigheter eller unionsinstitutioner, unionsorgan eller unionsbyråer, såsom den definieras i lagstiftning eller andra bindande regler eller, om sådana regler saknas, såsom den definieras i enlighet med gängse administrativ praxis i medlemsstaten eller unionsförvaltningarna i fråga, förutsatt att den offentliga verksamheten är tydligt avgränsad och föremål för översyn.
 - b) Lösningar för vilka tredje part innehar immateriella rättigheter och inte tillåter delning,
 - c) Lösningar till vilka tillträde är uteslutet eller begränsat på grund av
 - i) känslig information om skydd av kritisk infrastruktur enligt definitionen i artikel 2 d i rådets direktiv 2008/114/EG⁴¹.
 - ii) skydd av försvarsintressen eller allmän säkerhet.
2. För att göra det möjligt för den återanvändande enheten att självständigt förvalta interoperabilitetslösningen ska den delande enheten specificera de garantier som kommer att tillhandahållas den återanvändande enheten i fråga om samarbete, stöd och underhåll. Den återanvändande enheten ska, innan den antar interoperabilitetslösningen, tillstålla den delande enheten en bedömning av lösningen som omfattar dess förmåga att självständigt hantera cybersäkerheten och utvecklingen av den återanvända interoperabilitetslösningen.
 3. Skyldigheten i punkt 1 i denna artikel får fullgöras genom att det relevanta innehållet offentliggörs på portalen för ett interoperabelt Europa eller en portal, katalog eller datakatalog som är ansluten till portalen för ett interoperabelt Europa. I så fall ska punkt 2 i denna artikel inte tillämpas på den delande enheten. Offentliggörandet på portalen för ett interoperabelt Europa ska göras av kommissionen på begäran av den delande enheten.
 4. En offentlig myndighet, en unionsinstitution, ett unionsorgan eller en unionsbyrå eller en tredje part som använder en interoperabilitetslösning får anpassa den till sina egna behov. Om interoperabilitetslösningen offentliggjordes i enlighet med punkt 3 ska den anpassade interoperabilitetslösningen offentliggöras på samma sätt.
 5. Delande och återanvändande enheter får ingå ett avtal om delning av kostnaderna för framtida utveckling av interoperabilitetslösningen.

Kapitel 2

Interoperabilitetslösningar

Artikel 5

Allmänna principer

1. Kommissionen ska offentliggöra lösningar för ett interoperabelt Europa och den europeiska interoperabilitetsramen på portalen för ett interoperabelt Europa, på

⁴¹ Rådets direktiv 2008/114/EG av den 8 december 2008 om identifiering av, och klassificering som, europeisk kritisk infrastruktur och bedömning av behovet att stärka skyddet av denna (EUT L 345, 23.12.2008, s. 75).

elektronisk väg, i format som är öppna, maskinläsbara, tillgängliga⁴², sökbara och återanvändbara, i tillämpliga fall, tillsammans med deras metadata.

2. Styrelsen för ett interoperabelt Europa ska övervaka den övergripande samstämmigheten hos de utvecklade eller rekommenderade interoperabilitetslösningarna och vid behov föreslå åtgärder för att säkerställa deras kompatibilitet med andra interoperabilitetslösningar som har ett gemensamt syfte, samtidigt som åtgärderna i förekommande fall stöder komplementariteten med eller övergången till nya tekniska lösningar.

Artikel 6

Den europeiska interoperabilitetsramen och specialiserade interoperabilitetsramar

1. Styrelsen för ett interoperabelt Europa ska utarbeta en europeisk interoperabilitetsram (European Interoperability Framework, EIF)⁴³ och föreslå att kommissionen antar den. Kommissionen får anta EIF. Kommissionen ska offentliggöra EIF i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. EIF ska tillhandahålla en modell och en uppsättning rekommendationer om juridisk, organisatorisk, semantisk och teknisk interoperabilitet, som riktar sig till alla enheter som omfattas av denna förordnings tillämpningsområde, för deras interaktion med varandra genom deras nätverks- och informationssystem. EIF ska beaktas i interoperabilitetsbedömningen i enlighet med artikel 3.4 b och 3.6.
3. Kommissionen får, efter samråd med styrelsen för ett interoperabelt Europa, anta andra interoperabilitetsramar ("specialiserade interoperabilitetsramar") som är inriktade på behoven för specifika sektorer eller administrativa nivåer. De specialiserade interoperabilitetsramarna ska baseras på EIF. Styrelsen för ett interoperabelt Europa ska bedöma anpassningen av de specialiserade interoperabilitetsramarna till EIF. Kommissionen ska offentliggöra de specialiserade interoperabilitetsramarna på portalen för ett interoperabelt Europa.
4. Om en medlemsstat utvecklar en nationell interoperabilitetsram och andra relevanta nationella policyer, strategier eller riktlinjer ska den ta hänsyn till EIF.

Artikel 7

Lösningar för ett interoperabelt Europa

Styrelsen för ett interoperabelt Europa ska rekommendera interoperabilitetslösningar för gränsöverskridande interoperabilitet i nätverks- och informationssystem som används för att tillhandahålla eller förvalta offentliga tjänster som ska levereras eller förvaltas elektroniskt i unionen. När en interoperabilitetslösning rekommenderas av styrelsen för ett interoperabelt Europa ska den förses med märkningen "Lösning för ett interoperabelt Europa" och offentliggöras på portalen för ett interoperabelt Europa.

Artikel 8

Portal för ett interoperabelt Europa

⁴² Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/882 av den 17 april 2019 om tillgänglighetskrav för produkter och tjänster (Text av betydelse för EES) (EUT L 151, 7.6.2019, s. 70).

⁴³ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, Europeiska interoperabilitetsramen – genomförandestrategi (COM(2017) 0134 final).

1. Kommissionen ska tillhandahålla en portal (*portalen för ett interoperabelt Europa*) som en enda kontaktpunkt för information som rör gränsöverskridande interoperabilitet i nätverks- och informationssystem som används för att tillhandahålla eller förvalta offentliga tjänster som ska levereras eller förvaltas elektroniskt i unionen. Portalen ska vara elektroniskt tillgänglig och kostnadsfri. Portalen ska ha minst följande funktioner:
 - a) Tillgång till lösningar för ett interoperabelt Europa.
 - b) Tillgång till andra interoperabilitetslösningar som inte bär märkningen ”Lösning för ett interoperabelt Europa” och som föreskrivs i annan unionspolitik eller uppfyller kraven i punkt 2.
 - c) Tillgång till tekniska specifikationer på IKT-området som det kan hänvisas till i enlighet med artikel 13 i förordning (EU) nr 1025/2012.
 - d) Tillgång till information om behandling av personuppgifter i samband med regulatoriska sandlådor som avses i artiklarna 11 och 12, i händelse av att hög risk för de registrerades rättigheter och friheter har konstaterats, enligt artikel 35.1 i förordning (EU) 2016/679 och artikel 39 i förordning (EU) 2018/1725, samt tillgång till information om responsmekanismer för att snabbt minska dessa risker. Den offentliggjorda informationen kan inbegripa ett utlämnande av konsekvensbedömningen avseende dataskydd.
 - e) Främjande av kunskapsutbyte mellan medlemmarna i gemenskapen för ett interoperabelt Europa, i enlighet med artikel 16, exempelvis genom att tillhandahålla ett system för återkoppling så att de kan uttrycka sina synpunkter på åtgärder som föreslås av styrelsen för ett interoperabelt Europa eller uttrycka sitt intresse för att delta i åtgärder som rör genomförandet av denna förordning.
 - f) Tillgång till interoperabilitetsrelaterade övervakningsdata som avses i artikel 20.
 - g) Möjlighet för medborgare och organisationer i det civila samhället att ge återkoppling på det offentliggjorda innehållet.
2. Styrelsen för ett interoperabelt Europa får föreslå att kommissionen på portalen offentliggör eller hänvisar till andra interoperabilitetslösningar. Sådana lösningar ska uppfylla följande krav:
 - a) De får inte omfattas av tredje parts rättigheter eller innehålla personuppgifter eller konfidentiell information.
 - b) De ska ha en hög grad av anpassning till lösningarna för ett interoperabelt Europa, vilket kan bevisas genom offentliggörande av resultatet av den interoperabilitetsbedömning som avses i artikel 3.
 - c) De ska använda en licens som åtminstone medger vidareutnyttjande för andra offentliga organ eller unionsinstitutioner, unionsorgan eller unionsbyråer eller ges ut som öppen källkod. En öppen källkodslicens är en licens varigenom vidareutnyttjande av programvaran tillåts för alla angivna användningar i en ensidig förklaring från rättighetshavaren, och där programvarans källkoder görs tillgängliga för användare.
 - d) De ska regelbundet underhållas under ansvar av interoperabilitetslösningens ägare.

3. När en offentlig myndighet eller en unionsinstitution, ett unionsorgan eller en unionsbyrå tillhandahåller en portal, katalog eller datakatalog med liknande funktioner ska den enheten vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa interoperabilitet med portalen för ett interoperabelt Europa. Om sådana portaler samlar in lösningar med öppen källkod ska de tillåta användning av licensen till öppen källkod från Europeiska unionen.
4. Kommissionen får anta riktlinjer för interoperabilitet för andra portaler som har funktioner liknande dem som avses i punkt 3.

Kapitel 3 **Åtgärder till stöd för ett interoperabelt Europa**

Artikel 9

Projekt till stöd för genomförandet av politiken

1. Styrelsen för ett interoperabelt Europa får föreslå att kommissionen ska inrätta projekt för att stödja offentliga myndigheter i det digitala genomförandet av unionens politik för att säkerställa gränsöverskridande interoperabilitet i nätverks- och informationssystem som används för att tillhandahålla eller förvalta offentliga tjänster som ska levereras eller förvaltas elektroniskt (*projekt till stöd för genomförandet av politiken*).
2. Projektet till stöd för genomförandet av politiken ska omfatta
 - a) de befintliga lösningar för ett interoperabelt Europa som anses nödvändiga för det digitala genomförandet av de politiska kraven,
 - b) eventuella ännu ej utvecklade lösningar som ska utvecklas och som anses nödvändiga för det digitala genomförandet av de politiska kraven,
 - c) andra rekommenderade stödåtgärder, såsom utbildning eller inbördes utvärdering.
3. Kommissionen ska, efter samråd med styrelsen för ett interoperabelt Europa, för stödprojektet fastställa omfattningen, tidsplanen, det erforderliga deltagandet av sektorer och administrativa nivåer samt arbetsmetoder. Om kommissionen redan har genomfört och offentliggjort en interoperabilitetsbedömning, i enlighet med artikel 3, ska resultatet av den bedömningen beaktas vid inrättandet av stödprojektet.
4. För att förstärka projektet till stöd för genomförandet av politiken får styrelsen för ett interoperabelt Europa föreslå att en regulatorisk sandlåda inrättas i enlighet med artikel 11.
5. Resultatet av ett projekt till stöd för genomförandet av politiken samt interoperabilitetslösningar som utvecklats inom projektet ska vara öppet tillgängliga och offentliggöras på portalen för ett interoperabelt Europa.

Artikel 10

Innovationsåtgärder

1. Styrelsen för ett interoperabelt Europa får föreslå att kommissionen ska inrätta innovationsåtgärder för att stödja utvecklingen och användningen av innovativa interoperabilitetslösningar i EU (*innovationsåtgärder*).
2. Innovationsåtgärder ska

- a) bidra till utvecklingen av befintliga eller nya lösningar för ett interoperabelt Europa,
 - b) involvera GovTech-aktörer.
3. För att stödja utvecklingen av innovationsåtgärder får styrelsen för ett interoperabelt Europa föreslå att en regulatorisk sandlåda inrättas.
4. Kommissionen ska göra resultaten av innovationsåtgärderna öppet tillgängliga på portalen för ett interoperabelt Europa.

Artikel 11

Inrättande av regulatoriska sandlådor

1. Regulatoriska sandlådor ska tillhandahålla en kontrollerad miljö för utveckling, testning och validering av innovativa interoperabilitetslösningar som stöder gränsöverskridande interoperabilitet i nätverks- och informationssystem som används för att tillhandahålla eller förvalta offentliga tjänster som ska levereras eller förvaltas elektroniskt under en begränsad tid innan de tas i bruk.
2. Regulatoriska sandlådor ska drivas under de deltagande offentliga myndigheternas ansvar och, om sandlådan innebär att offentliga myndigheter behandlar personuppgifter, under tillsyn av andra relevanta nationella myndigheter eller, om sandlådan innebär att unionens institutioner, organ och byråer behandlar personuppgifter, under Europeiska datatillsynsmannens ansvar.
3. Inrättandet av en regulatorisk sandlåda enligt punkt 1 ska syfta till att bidra till följande mål:
 - a) Främja innovation och underlätta utveckling och införande av innovativa digitala interoperabilitetslösningar för offentliga tjänster.
 - b) Underlätta gränsöverskridande samarbete mellan nationella behöriga myndigheter och synergier vid leverans av offentliga tjänster.
 - c) Underlätta utvecklingen av ett öppet europeiskt GovTech-ekosystem, inbegripet samarbete med små och medelstora företag och nystartade företag.
 - d) Öka myndigheternas förståelse av möjligheterna eller hindren för gränsöverskridande interoperabilitet för innovativa interoperabilitetslösningar, inbegripet rättsliga hinder.
 - e) Bidra till utvecklingen eller uppdateringen av lösningar för ett interoperabelt Europa.
4. Inrättandet av regulatoriska sandlådor ska bidra till att förbättra rättssäkerheten genom samarbete med de myndigheter som är involverade i den regulatoriska sandlådan i syfte att säkerställa efterlevnad av denna förordning och, när så är lämpligt, av annan unionslagstiftning och medlemsstaternas lagstiftning.
5. Kommissionen, efter samråd med styrelsen för ett interoperabelt Europa och, om den regulatoriska sandlådan skulle omfatta behandling av personuppgifter, Europeiska datatillsynsmannen, ska på gemensam begäran av minst tre deltagande offentliga myndigheter ge tillstånd till inrättandet av en regulatorisk sandlåda. Detta samråd bör inte ersätta det förhandssamråd som avses i artikel 36 i förordning (EU) 2016/679 och i artikel 40 i förordning (EU) 2018/1725. Om sandlådan inrättas för interoperabilitetslösningar som stöder gränsöverskridande interoperabilitet i

nätverks- och informationssystem som används för att tillhandahålla eller förvalta offentliga tjänster som ska levereras eller förvaltas elektroniskt av en eller flera av unionens institutioner, organ eller byråer, eventuellt med deltagande av offentliga myndigheter, behövs inget tillstånd.

Artikel 12

Deltagande i de regulatoriska sandlådan

1. De deltagande offentliga myndigheterna ska se till att i den mån den innovativa interoperabilitetslösningen inbegriper behandling av personuppgifter eller på annat sätt faller inom tillsynsområdet för andra nationella myndigheter som tillhandahåller eller stöder åtkomst till data, ska de nationella dataskyddsmyndigheterna och dessa andra nationella myndigheter knytas till driften av den regulatoriska sandlådan. När så är lämpligt får de deltagande offentliga myndigheterna tillåta att andra aktörer inom GovTech-ekosystemet deltar i den regulatoriska sandlådan, såsom nationella eller europeiska standardiseringsorganisationer, anmälda organ, forsknings- och experimentlaboratorier, innovationsnav och företag som vill testa innovativa interoperabilitetslösningar. Samarbete kan också planeras med tredjeländer för att inrätta mekanismer för att stödja innovativa interoperabilitetslösningar för den offentliga sektorn.
2. Deltagandet i den regulatoriska sandlådan ska begränsas till en period som är lämplig med hänsyn till projektets komplexitet och omfattning, och får under inga omständigheter vara längre än 2 år från inrättandet av den regulatoriska sandlådan. Deltagandet får förlängas med upp till ytterligare ett år om det är nödvändigt för att uppnå syftet med behandlingen.
3. Deltagandet i den regulatoriska sandlådan ska baseras på en särskild plan som utarbetats av deltagarna med beaktande av råden från andra nationella behöriga myndigheter eller Europeiska datatillsynsmannen, beroende på vad som är tillämpligt. Planen ska minst innehålla följande:
 - a) En beskrivning av deltagarna och deras roller, den planerade innovativa interoperabilitetslösningen och dess avsedda ändamål samt relevant utvecklings-, test- och valideringsprocess.
 - b) De specifika regleringsfrågor som berörs och den vägledning som förväntas från de myndigheter som övervakar den regulatoriska sandlådan.
 - c) De särskilda formerna för samarbetet mellan deltagarna och myndigheterna samt andra aktörer som är involverade i den regulatoriska sandlådan.
 - d) En riskhanterings- och övervakningsmekanism för att identifiera, förebygga och minska eventuella risker.
 - e) De viktiga delmål som deltagarna ska uppnå för att interoperabilitetslösningen ska anses vara klar att tas i bruk.
 - f) Utvärderings- och rapporteringskrav och eventuell uppföljning.
 - g) Vid behandling av personuppgifter, uppgifter om de kategorier av personuppgifter som berörs, ändamålen med den avsedda behandlingen av personuppgifterna samt de aktörer som deltar i behandlingen och deras roll.

4. Deltagandet i de regulatoriska sandlådorna ska inte påverka tillsynsbefogenheterna och korrigeringsbefogenheterna för de myndigheter som utövar tillsyn över sandlådan.
5. Deltagarna i den regulatoriska sandlådan ska förbli ansvarsskyldiga enligt tillämplig ansvarsskyldighetslagstiftning i unionen och medlemsstaterna för skada som orsakas under deras deltagande i den regulatoriska sandlådan.
6. Personuppgifter får behandlas i den regulatoriska sandlådan under förutsättning att följande kumulativa villkor är uppfyllda:
 - a) Den innovativa interoperabilitetslösningen utvecklas för att skydda allmänhetens intressen när det gäller en hög nivå av effektivitet och kvalitet inom offentlig förvaltning och offentliga tjänster.
 - b) De behandlade uppgifterna är begränsade till vad som är nödvändigt för att den interoperabilitetslösning som utvecklas eller testas i sandlådan ska fungera, och funktionen kan inte uppnås effektivt genom behandling av anonymiserade eller syntetiska data eller andra data som inte är personuppgifter.
 - c) Det finns effektiva övervakningsmekanismer för att identifiera om någon hög risk för de registrerades rättigheter och friheter, i enlighet med artikel 35.1 i förordning (EU) 2016/679 och artikel 39 i förordning (EU) 2018/1725, kan uppstå under driften av sandlådan, samt en responsmekanism för att snabbt minska denna risk och vid behov stoppa behandlingen.
 - d) Alla personuppgifter som ska behandlas befinner sig i en funktionellt separat, isolerad och skyddad databehandlingsmiljö under deltagarnas kontroll och endast behöriga personer har tillgång till dessa uppgifter.
 - e) De personuppgifter som behandlas får inte översändas, överföras eller på annat sätt göras tillgängliga för andra parter som inte är deltagare i sandlådan och får inte heller överföras till andra parter än deltagarna i sandlådan.
 - f) Behandlingen av personuppgifter påverkar inte tillämpningen av de registrerades rättigheter enligt unionslagstiftningen om skydd av personuppgifter, särskilt artikel 22 i förordning (EU) 2016/679 och artikel 24 i förordning (EU) 2018/1725.
 - g) Alla personuppgifter skyddas av lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder och raderas när deltagandet i sandlådan har upphört eller personuppgifternas lagringstid har löpt ut.
 - h) Loggarna över behandlingen av personuppgifter sparas under hela deltagandet i sandlådan och under en begränsad tid efter att deltagandet har upphört, endast i syfte att –och endast så länge som det är nödvändigt för att – fullgöra ansvarighets- och dokumentationsskyldigheterna i enlighet med lagstiftning i unionen eller medlemsstaterna.
 - i) En fullständig och detaljerad beskrivning av processen och motiveringen för träningen, testningen och valideringen av interoperabilitetslösningen bevaras tillsammans med testresultaten som en del av den tekniska dokumentationen och översänds till styrelsen för ett interoperabelt Europa.
 - j) En kort sammanfattning av den interoperabilitetslösning som utvecklats i sandlådan, dess mål och förväntade resultat finns tillgänglig på portalen för ett interoperabelt Europa.

7. De deltagande offentliga myndigheterna ska lämna regelbundna rapporter och en slutrapport till styrelsen för ett interoperabelt Europa och kommissionen om resultaten från regulatoriska sandlådor, inbegripet god praxis, tillvaratagna erfarenheter och rekommendationer om deras inrättande och, i förekommande fall, om utvecklingen av denna förordning och annan unionslagstiftning som övervakas inom den regulatoriska sandlådan. Styrelsen för ett interoperabelt Europa ska avge ett yttrande till kommissionen om resultatet av den regulatoriska sandlådan, i tillämpliga fall med angivande av de åtgärder som krävs för att genomföra nya interoperabilitetslösningar för att främja gränsöverskridande interoperabilitet i nätverks- och informationssystem som används för att tillhandahålla eller förvalta offentliga tjänster som ska levereras eller förvaltas elektroniskt.
8. Kommissionen ska säkerställa att information om de regulatoriska sandlådorna finns tillgänglig på portalen för ett interoperabelt Europa.
9. Kommissionen ges befogenhet att anta genomförandeakter för att fastställa närmare regler och villkor för inrättande och drift av regulatoriska sandlådor, inbegripet kriterierna för stödberättigande och förfarandet för ansökan om, urval av, deltagande i och utträde ur sandlådan samt deltagarnas rättigheter och skyldigheter.
10. Om en regulatorisk sandlåda inbegriper användning av artificiell intelligens ska de regler som fastställs i artiklarna 53 och 54 i [förslaget till] Europaparlamentets och rådets förordning om harmoniserade regler för artificiell intelligens (rättsakten om artificiell intelligens) och om ändring av vissa unionslagstiftningsakter ha företräde om det uppstår en konflikt med de regler som fastställs i förordningen.

Artikel 13

Utbildning

1. Kommissionen ska, med bistånd av styrelsen för ett interoperabelt Europa, tillhandahålla utbildningsmaterial om användningen av EIF och om lösningar för ett interoperabelt Europa. Offentliga myndigheter och unionsinstitutioner, unionsorgan och unionsbyråer ska förse de i sin personal som har ansvar för strategiska eller operativa uppgifter som påverkar nätverks- och informationssystem i unionen med lämpliga utbildningsprogram om interoperabilitetsfrågor.
2. Kommissionen ska anordna kurser om interoperabilitetsfrågor på unionsnivå för att förbättra samarbetet och utbytet av bästa praxis mellan personalen vid offentliga myndigheter och unionens institutioner, organ och byråer. Kurserna ska tillkännages på portalen för ett interoperabelt Europa.

Artikel 14

Inbördes utvärdering

1. En mekanism för samarbete mellan offentliga myndigheter som är utformad för att hjälpa dem att genomföra lösningar för ett interoperabelt Europa i sina nätverks- och informationssystem och för att hjälpa dem att genomföra de interoperabilitetsbedömningar som avses i artikel 3 (*inbördes utvärdering*) ska inrättas.
2. Den inbördes utvärderingen ska utföras av interoperabilitetsexperter som är från andra medlemsstater än den medlemsstat där den utvärderade offentliga myndigheten

är belägen. Kommissionen får, efter samråd med styrelsen för ett interoperabelt Europa, anta riktlinjer för metodiken för och innehållet i den inbördes utvärderingen.

3. All information som erhålls genom en inbördes utvärdering får endast användas för detta ändamål. De experter som deltar i den inbördes utvärderingen får inte lämna ut känslig eller konfidentiell information som erhållits under utvärderingen till tredje parter. Den berörda medlemsstaten ska se till att de övriga medlemsstaterna och kommissionen utan onödigt dröjsmål underrättas om alla risker för intressekonflikter som rör de utsedda experterna.
4. De experter som utför den inbördes utvärderingen ska utarbeta en rapport och ska inom en månad efter det att den inbördes utvärderingen avslutats lägga fram rapporten och överlämna den till den berörda offentliga myndigheten och till styrelsen för ett interoperabelt Europa. Rapporterna ska offentliggöras på portalen för ett interoperabelt Europa efter godkännande av den medlemsstat där den utvärderade offentliga myndigheten är belägen.

Kapitel 4

Styrning av gränsöverskridande interoperabilitet

Artikel 15

Styrelsen för ett interoperabelt Europa

1. Styrelsen för ett interoperabelt Europa inrättas. Den ska underlätta strategiskt samarbete och informationsutbyte om gränsöverskridande interoperabilitet i nätverks- och informationssystem som används för att tillhandahålla eller förvalta offentliga tjänster som ska levereras eller förvaltas elektroniskt i unionen.
2. Styrelsen för ett interoperabelt Europa ska bestå av följande:
 - a) En företrädare för varje medlemsstat.
 - b) En företrädare som utses av var och en av följande:
 - i) Kommissionen.
 - ii) Regionkommittén.
 - iii) Europeiska ekonomiska och sociala kommittén.
3. Styrelsens ordförandeskap ska innehas av kommissionen. Länder som deltar i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och kandidatländer får bjudas in som observatörer. Dessutom får ordföranden ge observatörsstatus till enskilda personer och organisationer efter samråd med styrelsen för ett interoperabelt Europa. Ordföranden får på ad hoc-basis bjuda in experter med särskild kompetens i ett ämne på dagordningen. Kommissionen ska tillhandahålla sekretariatet för styrelsen för ett interoperabelt Europa.

Medlemmarna i styrelsen för ett interoperabelt Europa ska göra sitt yttersta för att fatta beslut med konsensus. Eventuella omröstningar ska avgöras med enkel majoritet av medlemmarna. Medlemmar som har röstat emot eller avstått från att rösta ska ha rätt att kort motivera sin ståndpunkt i ett dokument som bifogas yttrandena, rekommendationerna eller rapporterna.
4. Styrelsen för ett interoperabelt Europa ska ha följande uppgifter:
 - a) Stödja genomförandet av nationella interoperabilitetsramar och andra relevanta nationella policyer, strategier eller riktlinjer.

- b) Anta riktlinjer för innehållet i den interoperabilitetsbedömning som avses i artikel 3.6.
- c) Föreslå åtgärder för att främja delning och återanvändning av interoperabla lösningar.
- d) Övervaka den övergripande samstämmigheten mellan de utvecklade eller rekommenderade interoperabilitetslösningarna.
- e) Till kommissionen föreslå åtgärder för att, i lämpliga fall, säkerställa att interoperabilitetslösningar som har ett gemensamt syfte är kompatibla med varandra, samtidigt som de i förekommande fall stöder komplementaritet med eller övergång till nya tekniska lösningar.
- f) Utveckla EIF, vid behov uppdatera det och föreslå det för kommissionen.
- g) Bedöma anpassningen av de specialiserade interoperabilitetsramarna till EIF och besvara kommissionens begäran om samråd om dessa ramar.
- h) Rekommendera lösningar för ett interoperabelt Europa.
- i) Föreslå för kommissionen att denna på portalen för ett interoperabelt Europa ska offentliggöra de interoperabilitetslösningar som avses i artikel 8.2 eller hänvisa till dessa på portalen.
- j) För kommissionen föreslå projekt som stödjer genomförandet av politik och innovationsåtgärder och andra åtgärder som kan komma att föreslås av gemenskapen för ett interoperabelt Europa.
- k) Granska rapporter om innovationsåtgärder, användningen av den regulatoriska sandlådan och inbördes utvärderingar och vid behov föreslå uppföljningsåtgärder.
- l) Föreslå åtgärder för att förbättra interoperabilitetskapaciteten hos offentliga myndigheter, exempelvis utbildning.
- m) Anta agendan för ett interoperabelt Europa.
- n) Ge kommissionen råd om övervakningen av och rapporteringen om tillämpningen av denna förordning.
- o) Föreslå relevanta standardiseringsorganisationer och standardiseringsorgan åtgärder för att bidra till den europeiska standardiseringsverksamheten, särskilt genom de förfaranden som anges i förordning (EU) nr 1025/2012.
- p) Föreslå åtgärder för samarbete med internationella organ som skulle kunna bidra till utvecklingen av gränsöverskridande interoperabilitet, särskilt samarbete med internationella samfund om lösningar med öppen källkod, öppna standarder eller specifikationer samt andra plattformar utan rättslig verkan.
- q) Säkerställa samordning med Europeiska datainnovationsstyrelsen, som avses i förordning (EU) 2022/686, om interoperabilitetslösningar för de gemensamma europeiska dataområdena, samt med andra unionsinstitutioner, unionsorgan eller unionsbyråer som arbetar med interoperabilitetslösningar som är relevanta för den offentliga sektorn.
- r) Regelbunden information till och samordning med interoperabilitetssamordnarna och gemenskapen för ett interoperabelt Europa i

frågor som rör gränsöverskridande interoperabilitet mellan nätverks- och informationssystem.

5. Styrelsen för ett interoperabelt Europa får inrätta arbetsgrupper för att granska särskilda frågor som rör styrelsens uppgifter. Arbetsgrupperna ska inkludera medlemmar från gemenskapen för ett interoperabelt Europa.
6. Styrelsen för ett interoperabelt Europa ska själv anta sin arbetsordning.

Artikel 16

Gemenskapen för ett interoperabelt Europa

1. Gemenskapen för ett interoperabelt Europa inrättas. Den ska bidra till styrelsen för ett interoperabelt Europas verksamhet genom att tillhandahålla sakkunskap och rådgivning.
2. Offentliga och privata berörda parter som är bosatta eller har sitt säte i en medlemsstat får registrera sig på portalen för ett interoperabelt Europa som medlem i gemenskapen för ett interoperabelt Europa.
3. När registreringen har bekräftats ska medlemskapet offentliggöras på portalen för ett interoperabelt Europa. Medlemskapet ska inte vara tidsbegränsat. Det kan dock när som helst återkallas av styrelsen för ett interoperabelt Europa av proportionella och motiverade skäl, särskilt om en person inte längre kan bidra till gemenskapen för ett interoperabelt Europa eller har missbrukat sin ställning som medlem i gemenskapen.
4. Medlemmarna i gemenskapen för ett interoperabelt Europa kan bjudas in till att bland annat
 - a) bidra till innehållet på portalen för ett interoperabelt Europa,
 - b) delta i arbetsgrupperna,
 - c) delta i de inbördes utvärderingarna,
5. Styrelsen för ett interoperabelt Europa ska en gång om året anordna en nätbaserad sammankomst för gemenskapen för ett interoperabelt Europa.
6. Styrelsen för ett interoperabelt Europa ska anta en uppförandekod för gemenskapen för ett interoperabelt Europa som ska offentliggöras på portalen för ett interoperabelt Europa.

Artikel 17

Nationella behöriga myndigheter

1. Senast den... [den dag då denna förordning börjar tillämpas] ska varje medlemsstat utse en eller flera behöriga myndigheter som ansvariga för tillämpningen av denna förordning. Medlemsstaterna får utse en befintlig myndighet för detta ändamål.
2. Myndigheten ska ha följande uppgifter:
 - a) Utse en medlem till styrelsen för ett interoperabelt Europa.
 - b) Inom medlemsstaten samordna alla frågor som rör denna förordning.
 - c) Stödja offentliga myndigheter i medlemsstaten för att inrätta eller anpassa sina förfaranden för den bedömning av interoperabilitet som avses i artikel 3.

- d) Främja utbyte och återanvändning av interoperabilitetslösningar genom portalen för ett interoperabelt Europa eller en annan relevant portal.
 - e) Bidra med landsspecifik kunskap till portalen för ett interoperabelt Europa.
 - f) Samordna och uppmuntra ett aktivt engagemang från en rad olika nationella enheter i gemenskapen för ett interoperabelt Europa samt dessas deltagande i de projekt till stöd för genomförandet av politiken som avses i artikel 9 och de innovationsåtgärder som avses i artikel 10.
 - g) Stödja de nationella offentliga myndigheternas samarbete med relevanta offentliga myndigheter i andra medlemsstater när det rör frågor som omfattas av denna förordning.
- 3. Medlemsstaterna ska se till att den behöriga myndigheten har tillräckliga befogenheter och resurser för att kunna utföra de uppgifter som den tilldelats på ett ändamålsenligt och effektivt sätt.
 - 4. Medlemsstaterna ska inrätta nödvändiga samarbetsstrukturer mellan alla nationella myndigheter som är inblandade i genomförandet av denna förordning. Dessa strukturer kan bygga på befintliga mandat och processer på området.
 - 5. Varje medlemsstat ska utan onödigt dröjsmål underrätta kommissionen om utnämningen av den behöriga myndigheten, dess uppgifter, och eventuella senare ändringar av dessa, samt informera kommissionen om andra nationella myndigheter som deltar i tillsynen av interoperabilitetspolicyn. Varje medlemsstat ska offentliggöra utnämningen av sin behöriga myndighet. Kommissionen ska offentliggöra förteckningen över de utsedda behöriga myndigheterna.

Artikel 18

Interoperabilitetssamordnare för unionsinstitutioner, unionsorgan och unionsbyråer

- 1. Alla unionsinstitutioner, unionsorgan och unionsbyråer som tillhandahåller eller förvaltar nätverks- och informationssystem som gör det möjligt att leverera eller förvalta offentliga tjänster elektroniskt ska utse en interoperabilitetssamordnare under överinseende av deras högsta ledningsnivå för att säkerställa bidraget till genomförandet av denna förordning.
- 2. Interoperabilitetssamordnaren ska hjälpa de berörda avdelningarna att inrätta eller anpassa sina förfaranden för att genomföra interoperabilitetsbedömningen.

Kapitel 5

Övervakning av och planering för ett interoperabelt Europa

Artikel 19

Agendan för ett interoperabelt Europa

- 1. Efter att ha anordnat ett offentligt samråd via portalen för ett interoperabelt Europa, där bland annat medlemmarna i gemenskapen för ett interoperabelt Europa deltar, ska styrelsen för ett interoperabelt Europa varje år anta en strategisk agenda för att planera och samordna prioriteringar för utvecklingen av gränsöverskridande interoperabilitet i nätverks- och informationssystem vilka används för att tillhandahålla eller förvalta offentliga tjänster som ska levereras eller förvaltas elektroniskt (*agendan för ett interoperabelt Europa*) Agendan för ett interoperabelt Europa ska ta hänsyn till unionens långsiktiga strategier för digitalisering, unionens

befintliga finansieringsprogram och det pågående genomförandet av unionens politik.

2. Agendan för ett interoperabelt Europa ska omfatta följande:
 - a) Behoven av att utveckla interoperabilitetslösningar.
 - b) En förteckning över pågående och planerade stödåtgärder för ett interoperabelt Europa.
 - c) En förteckning över föreslagna uppföljningsåtgärder till innovationsåtgärder.
 - d) Kartläggning av synergier med andra relevanta program och initiativ på unionsnivå och nationell nivå.
3. Agendan för ett interoperabelt Europa ska inte medföra några finansiella skyldigheter. Efter antagandet ska kommissionen offentliggöra agendan på portalen för ett interoperabelt Europa.

Artikel 20

Övervakning och utvärdering

1. Kommissionen ska övervaka utvecklingen av gränsöverskridande interoperabla offentliga tjänster som ska levereras eller förvaltas elektroniskt i unionen. Övervakningen ska prioritera återanvändning av befintliga internationella övervakningsdata, unionsövervakningsdata och nationella övervakningsdata samt automatisk datainsamling.
2. När det gäller ämnen av särskilt intresse för genomförandet av denna förordning ska kommissionen övervaka
 - a) medlemsstaternas genomförande av EIF,
 - b) användningen av interoperabilitetslösningar inom olika sektorer i medlemsstaterna och på lokal nivå,
 - c) utveckling av lösningar med öppen källkod för offentliga tjänster, innovation inom den offentliga sektorn och samarbete med GovTech-aktörer på området gränsöverskridande interoperabla offentliga tjänster som ska levereras eller förvaltas elektroniskt i unionen.
3. Kommissionen ska offentliggöra övervakningsresultaten på portalen för ett interoperabelt Europa. När så är möjligt ska de offentliggöras i ett maskinläsbart format.
4. Kommissionen ska senast ... [tre år efter den dag då denna förordning börjar tillämpas] och därefter vart fjärde år, överlämna en rapport om tillämpningen av denna förordning till Europaparlamentet och rådet, vilken ska innehålla slutsatserna av utvärderingen. Rapporten ska särskilt bedöma behovet av att inrätta obligatoriska interoperabilitetslösningar.

Kapitel 6 Slutbestämmelser

Artikel 21

Kostnader

1. Under förutsättning att finansiering finns tillgänglig ska unionens allmänna budget täcka kostnaderna för följande:
 - a) Utveckling och underhåll av portalen för ett interoperabelt Europa.
 - b) Utveckling, underhåll och främjande av lösningar för ett interoperabelt Europa.
 - c) Stödåtgärder för ett interoperabelt Europa.
2. Dessa kostnader ska täckas i enlighet med de tillämpliga bestämmelserna i den relevanta grundläggande rättsakten.

Artikel 22

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den... [3 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande
[...]

På rådets vägnar
Ordförande
[...]

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1 Förslagets eller initiativets titel

1.2 Berörda politikområden

1.3 Förslaget eller initiativet avser

1.4 Grunder för förslaget eller initiativet

1.4.1. Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet

1.4.2. Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med "mervärdet av en åtgärd på unionsnivå" i denna punkt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.

1.4.3 Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder

1.4.4 Förenlighet med den fleråriga budgetramen och eventuella synergieffekter med andra relevanta instrument

1.4.5 En bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå, inbegripet möjligheter till omfördelning

1.5 Beräknad varaktighet för och beräknade budgetkonsekvenser av förslaget eller initiativet

1.6 Planerad metod för genomförandet

2. FÖRVALTNING

2.1 Regler om uppföljning och rapportering

2.2 Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1 Motivering av den genomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås

2.2.2 Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna

2.2.3 Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)

2.3 Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1 Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

3.2 Förslagets beräknade budgetkonsekvenser på anslagen

- 3.2.1 Sammanfattning av beräknad inverkan på driftsanslagen*
- 3.2.2 Sammanfattning av beräknad inverkan på de administrativa anslagen*
- 3.2.3 Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen*
- 3.2.4 Bidrag från tredje part*
- 3.3 Beräknad inverkan på inkomsterna**

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslaget eller initiativets titel

Förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om åtgärder för en hög nivå av interoperabilitet inom den offentliga sektorn i hela unionen (akten om ett interoperabelt Europa).

1.2. Berörda politikområden

Transeuropeiska Nät

Digitalisering (digital omvandling av offentliga förvaltningar, interoperabilitet inom den offentliga sektorn)

1.3. Förslaget eller initiativet avser

☒ en ny åtgärd

☐ en ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd⁴⁴

☐ en förlängning av en befintlig åtgärd

☐ en sammanslagning eller omdirigering av en eller flera åtgärder mot en annan/en ny åtgärd

1.4. Grunder för förslaget eller initiativet

1.4.1. *Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet*

Förordningen kommer att börja tillämpas 20 dagar efter det att den har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

1.4.2. *Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med "mervärdet av en åtgärd på unionsnivå" i denna punkt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.*

Skäl för åtgärder på europeisk nivå (ex ante):

Utvärderingarna av EIF och ISA²-programmet till stöd för det europeiska interoperabilitetssamarbetet, liksom den konsekvensbedömning som genomförts för detta initiativ, visar att den strategi för frivilligt interoperabilitetssamarbete som hittills använts inte har infriat medlemsstaternas behov och politiska förväntningar, vilket bland annat uttrycktes i ministerförklaringarna från Tallinn 2017 och Berlin 2020 och de rekommendationer som expertgruppen för interoperabilitet antog 2021. En framgångsrik digital omställning av Europas offentliga sektor kräver en stabilare samarbetsram och större säkerhet vid användningen av interoperabilitetslösningar.

Förväntat mervärde för unionen (ex post):

Interoperabilitet kan inte uppnås av en enda enhet. Att bygga upp en ram för strukturellt samarbete på EU-nivå gör det möjligt för medlemsstaternas och unionens enheter att utforma offentliga tjänster med inbyggd interoperabilitet och att förbättra

⁴⁴

I den mening som avses i artikel 58.2 a eller b i budgetförordningen.

genomförandet av den digitala politiken. Detta kommer att öka politikens effektivitet och ändamålsenlighet och stödja den digitala inre marknaden.

1.4.3. Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder

Initiativet bygger på utvärderingarna av EIF och ISA²-programmet till stöd för det europeiska interoperabilitetssamarbetet. I båda drogs slutsatsen att EU:s interoperabilitetsåtgärder är till nytta, men de visade också att effekterna skulle kunna förbättras avsevärt genom inrättandet av en obligatorisk ram för interoperabilitetssamarbete på EU-nivå.

1.4.4. Förenlighet med den fleråriga budgetramen och eventuella synergieffekter med andra relevanta instrument

Initiativet bygger på medel från den särskilda interoperabilitetsposten inom strategiskt mål 5 i programmet för ett digitalt Europa och är förenligt med och relevant för bland annat faciliteten för återhämtning och resiliens (45 miljarder euro öronmärkt för digital omställning inom den offentliga sektorn), instrumentet för tekniskt stöd (stöd till reformprojekt inom den offentliga sektorn) och Horisont Europa (t.ex. EIC:s verksamhet).

1.4.5. En bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå, inbegripet möjligheter till omfördelning

Initiativet bygger på omfördelning av de administrativa resurser som hittills använts för frivilligt interoperabilitetssamarbete (EIF, expertgruppen för interoperabilitet) och den finansiering som finns tillgänglig för interoperabilitet inom ramen för programmet för ett digitalt Europa.

1.5. Beräknad varaktighet för och beräknade budgetkonsekvenser av förslaget eller initiativet

☐ **begränsad varaktighet**

- ☐ verkan från och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ till och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ
- ☐ budgetkonsekvenser från och med YYYY till och med YYYY för åtagandebemyndiganden och från och med YYYY till och med YYYY för betalningsbemyndiganden.

☒ **obegränsad varaktighet**

- Efter en startfas 2023–2027
- beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.6. Planerad metod för genomförandet⁴⁵

☒ **Direkt förvaltning** som sköts av kommissionen

- ☒ av dess avdelningar, vilket också inbegriper personalen vid unionens delegationer;
- ☐ av genomförandeorgan

☐ **Delad förvaltning** med medlemsstaterna

☐ **Indirekt förvaltning** genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet anförtros

- ☐ tredjeländer eller organ som de har utsett
- ☐ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)
- ☐ EIB och Europeiska investeringsfonden
- ☐ organ som avses i artiklarna 70 och 71 i budgetförordningen
- ☐ offentligrättsliga organ
- ☐ privaträttsliga organ som har anförtrotts offentliga förvaltningsuppgifter i den utsträckning som de lämnar tillräckliga ekonomiska garantier
- ☐ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandeuppgifter inom ramen för ett offentlig-privat partnerskap och som lämnar tillräckliga ekonomiska garantier
- ☐ personer som anförtrotts genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp enligt avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som fastställs i den relevanta grundläggande rättsakten
- *Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under "Anmärkningar".*

Anmärkningar

Inga kommentarer.

⁴⁵ Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb:
<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

2. FÖRVALTNING

2.1. Regler om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder:

Kommissionen kommer att övervaka utvecklingen av interoperabla transeuropeiska digitala offentliga tjänster och prioritera återanvändning av befintliga internationella övervakningsdata, unionsövervakningsdata och nationella övervakningsdata samt automatisk datainsamling.

Kommissionen kommer i synnerhet att övervaka följande: Användningen av interoperabilitetslösningar inom olika sektorer i medlemsstaterna och på lokal nivå. Utveckling av lösningar med öppen källkod för offentliga tjänster, innovation inom den offentliga sektorn och samarbete med GovTech-aktörer på området interoperabilitet för digitala offentliga tjänster.

2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1. *Motivering av den genomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås*

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning kommer att genomföras genom direkt förvaltning, med användning av de genomförandemetoder som erbjuds genom budgetförordningen, främst bidrag och upphandling. Direkt förvaltning gör det möjligt att ingå bidragsavtal och kontrakt med stödmottagare och uppdragstagare som är direkt involverade i verksamhet som tjänar unionens politik. Kommissionen kommer att se till att resultaten av de finansierade åtgärderna övervakas direkt. Betalningsvillkoren för de finansierade åtgärderna kommer att anpassas till riskerna med de finansiella transaktionerna.

För att säkerställa ändamålsenlighet, effektivitet och sparsamhet i kommissionens kontroller kommer kontrollstrategin att inriktas på en balans mellan förhands- och efterhandskontroller och inriktas på tre centrala faser i genomförandet av bidrag/kontrakt, i enlighet med budgetförordningen: Urval av förslag/anbud som passar de politiska målen i förordningen. Operativa kontroller och övervaknings- och förhandskontroller som omfattar projektgenomförande, offentlig upphandling, förfinansiering, mellanliggande betalningar och slutbetalningar, hantering av garantier. Kontroller i efterhand hos stödmottagare/entreprenör kommer också att genomföras på ett urval transaktioner.

2.2.2. *Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna*

Genomförandet av denna förordning inbegriper inrättande och drift av en styrningsmekanism tillsammans med medlemsstaterna samt tilldelning av offentliga upphandlingskontrakt och bidrag för särskild verksamhet.

De största riskerna är följande:

- a) Risk för att förordningens mål inte uppnås fullt ut på grund av otillräckligt engagemang från partners, otillräcklig användning av lösningarna, och/eller otillräcklig kvalitet och/eller förseningar i genomförandet av de utvalda projekten eller kontrakten.
- b) Risk för ineffektiv eller icke-ekonomisk användning av tilldelade medel, både för bidrag (komplicerade finansieringsregler) och för upphandling (ett begränsat antal ekonomiska leverantörer med den specialistkunskap som krävs medför otillräckliga möjligheter att jämföra priserbjudanden inom vissa sektorer).

c) Anseenderisk för kommissionen vid långsamt eller otillräckligt genomförande av samarbetsramen eller om bedrägeri eller brottslig verksamhet upptäcks.

Kommissionen har infört interna förfaranden som ska täcka de risker som identifieras ovan. De interna förfarandena är i full överensstämmelse med budgetförordningen och inkluderar åtgärder för bedrägeribekämpning och kostnads-/nyttoöverväganden. Inom denna ram fortsätter kommissionen att utforska möjligheterna att förbättra förvaltningen och uppnå effektivitetsvinster.

Kontrollsystemet viktigaste egenskaper är följande:

1) Kontroller för att säkerställa intressenternas engagemang

Lämpliga metoder för hantering av berörda parter införs för att säkerställa att den mekanism för interoperabilitetssamarbete som inrättas genom denna förordning fungerar väl och att dess effekter regelbundet övervakas.

2) Kontroller före och under genomförandet av projekten (i enlighet med bestämmelserna för programmet för ett digitalt Europa)

a) Ett lämpligt projektförvaltningssystem införs inom ramen för programmet för ett digitalt Europa, vilket är inriktat på projektens och kontraktens bidrag till de politiska målen, säkerställer ett systematiskt deltagande av alla aktörer, inrättar en regelbunden projektförvaltningsrapportering som kompletteras med besök på plats från fall till fall, inbegripet riskrapporter till den högsta ledningen, samt bevarar lämplig budgetflexibilitet.

b) Mallar för bidragsavtal och tjänstekontrakt som används har utarbetats av kommissionen. De erbjuder en rad kontrollbestämmelser såsom revisionsintyg, finansiella garantier, revisioner på plats och inspektioner utförda av Olaf. Reglerna om bidragsberättigande kostnader kommer att förenklas, t.ex. genom användning av enhetskostnader, klumpsummor, bidrag som inte är kopplade till kostnader och andra möjligheter som erbjuds genom budgetförordningen. Detta kommer att minska kostnaderna för kontroller och sätta fokus på verifieringar och kontroller inom högriskområden.

c) Alla anställda undertecknar reglerna om god förvaltningssed. Personal som deltar i urvalsprocessen eller i förvaltningen av bidragsöverenskommelserna eller kontrakten undertecknar dessutom en försäkran om att inga intressekonflikter föreligger. Personalen får regelbunden fortbildning och använder nätverk utbyte av bästa praxis.

d) Det tekniska genomförandet av projekten följs upp med jämna mellanrum med hjälp av lägesrapporter som lämnas in av uppdragstagare och bidragsmottagare. Dessutom kommer möten med uppdragstagare/bidragsmottagare och besök på plats att anordnas från fall till fall.

3) Kontroller vid projektets slut

Efterhandsrevisioner utförs av ett urval transaktioner för att på plats kontrollera om ersättningsanspråk är stödberättigande. Syftet med dessa kontroller är att förebygga, spåra och korrigera väsentliga felaktigheter som rör de ekonomiska transaktionernas laglighet och korrekthet. Med syfte att uppnå en hög kontrolleffekt görs urvalet av bidragsmottagare som ska kontrolleras genom att ett riskbaserat urval kombineras med ett stickprov, och operativa aspekter uppmärksammas när så är möjligt vid revisionen på plats.

- 2.2.3. *Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)*

Regler för hur programmet för ett digitalt Europa ska fungera är tillämpliga.

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade), t.ex. från strategi för bedrägeribekämpning.

När det gäller direkt förvaltning ska kommissionen ska säkerställa att unionens ekonomiska intressen skyddas genom förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet, genom effektiva kontroller och, om oriktigheter upptäcks, genom återkrav av felaktigt utbetalda belopp samt vid behov genom effektiva, proportionella och avskräckande administrativa och ekonomiska sanktioner.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

- Befintliga budgetrubriker (även kallade ”budgetposter”)

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av utgifter	Bidrag			
	Nummer	Diff./Icke-diff. ⁴⁶	från Eftaländer ⁴⁷	från kandidatländer ⁴⁸	från tredjeländer	enligt artikel 21.2 b i budgetförordningen
1	02.06.05.02 Införande/Interoperabilitet	Diff.	JA	JA	JA	NEJ

- Nya budgetrubriker som föreslås

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av utgifter	Bidrag			
	Nummer	Diff./Icke-diff.	från Eftaländer	från kandidatländer	från tredjeländer	enligt artikel 21.2 b i budgetförordningen
	Inga		JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

⁴⁶ Diff. = differentierade anslag / Icke-diff. = icke-differentierade anslag.

⁴⁷ Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

⁴⁸ Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

3.2. Förslagets beräknade budgetkonsekvenser på anslagen

3.2.1. Sammanfattning av beräknad inverkan på driftsanslagen

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att driftsanslag tas i anspråk. Förslagets budgetkonsekvenser kommer helt och hållet att täckas av de anslag som redan planerats i programmet för ett digitalt Europa, enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	1	Inre marknaden, innovation och digitalisering
---	----------	---

GD: GD Informationsteknik			År 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	Efter 2027 ⁴⁹		TOTALT
○ Driftsanslag										
02.04.05.02 Programmet för ett digitalt Europa: Införande/Interoperabilitet ⁵⁰	Åtaganden	(1a)	23,790	24,131	25,511	28,573	29,162			131,167
	Betalningar	(2 a)	7,137	21,513	24,511	26,292	28,443	23,271		131,167
Budgetrubrik	Åtaganden	(1b)								
	Betalningar	(2b)								
Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program ⁵¹										
02.01.30.01 Stödutgifter för programmet för ett digitalt Europa		(3)	0,400	0,400	0,400	0,400	0,400			2,000

⁴⁹ Alla belopp i denna kolumn ("Efter 2027") är preliminära och under förutsättning att programmen fortsätter och att anslag finns tillgängliga.

⁵⁰ Enligt den officiella kontoplanen.

⁵¹ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

TOTALA anslag för GD Informationsteknik	Åtaganden	=1a+1b +3	24,190	24,531	25,911	28,973	29,562			133,167
	Betalningar	=2a+2b +3	7,537	21,913	24,911	26,692	28,843	23,271		133,167

○ TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)	23,790	24,131	25,511	28,573	29,162			131,167
	Betalningar	(5)	7,137	21,513	24,511	26,292	28,443	23,271		131,167
○ TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program		(6)	0,400	0,400	0,400	0,400	0,400			2,000
TOTALA anslag under RUBRIK 1 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	=4+6	24,190	24,531	25,911	28,973	29,562			133,167
	Betalningar	=5+6	7,537	21,913	24,911	26,692	28,843	23,271		133,167

Upprepa avsnittet ovan om flera rubriker avseende driftsanslag i budgetramen påverkas av förslaget eller initiativet:

○ TOTALA driftsanslag (alla rubriker avseende driftsanslag)	Åtaganden	(4)	23,790	24,131	25,511	28,573	29,162			131,167
	Betalningar	(5)	7,137	21,513	24,511	26,292	28,443	23,271		131,167
TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program (alla driftsrelaterade rubriker)		(6)	0,400	0,400	0,400	0,400	0,400			2,000
TOTALA anslag under RUBRIKERNÄ 1–6 i den fleråriga budgetramen (referensbelopp)	Åtaganden	=4+6	24,190	24,531	25,911	28,973	29,562			133,167
	Betalningar	=5+6	7,537	21,913	24,911	26,692	28,843	23,271		133,167

Rubrik i den fleråriga budgetramen	7	”Administrativa utgifter”
---	----------	----------------------------------

Detta avsnitt ska fyllas i med hjälp av det datablad för budgetuppgifter av administrativ natur som först ska föras in i [bilagan till finansieringsöversikt för rättsakt](#) (bilaga V till de interna bestämmelserna), vilken ska laddas upp i DECIDE som underlag för samråden mellan kommissionens avdelningar.

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027			TOTALT
GD: GD Informationsteknik									
○ Personalresurser		2,717	2,717	2,717	2,717	2,717			13,585
○ Övriga administrativa utgifter		0,105	0,105	0,105	0,105	0,105			0,525
TOTALT GD INFORMATIONSTEKNIK	Anslag	2,822	2,822	2,822	2,822	2,822			14,110

TOTALA anslag för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	2,822	2,822	2,822	2,822	2,822			14,110
---	--	-------	-------	-------	-------	-------	--	--	--------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	Efter 2027		TOTALT
TOTALA anslag under RUBRIKERNÄ 1–7 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	27,012	27,353	28,733	31,795	32,384			147,277
	Betalningar	10,359	24,735	27,733	29,514	31,665	23,271		147,277

3.2.2. Sammanfattning av beräknad inverkan på de administrativa anslagen

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027			TOTALT
--	------------	------------	------------	------------	------------	--	--	--------

RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser	2,717	2,717	2,717	2,717	2,717			13,585
Övriga administrativa utgifter	0,105	0,105	0,105	0,105	0,105			0,525
Delsumma för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	2,822	2,822	2,822	2,822	2,822			14,110

Utanför RUBRIK 7⁵² i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser								
Övriga administrativa utgifter	0,400	0,400	0,400	0,400	0,400			2,000
Delsumma utanför RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	0,400	0,400	0,400	0,400	0,400			2,000

TOTALT	3,222	3,222	3,222	3,222	3,222			16,110
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--	--	---------------

Personalbehov och andra administrativa kostnader ska täckas genom anslag inom generaldirektoratet vilka redan har avdelats för förvaltningen av åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av anslag inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

⁵² Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

3.2.2.1. Beräknat personalbehov

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter

	År 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027		
○ Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)							
20 01 02 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)	14	14	14	14	14		
20 01 02 03 (vid delegationer)							
01 01 01 01 (indirekta forskningsåtgärder)							
01 01 01 11 (Direkta forskningsåtgärder)							
Annan budgetrubrik (ange vilken)							
○ Extern personal (i heltidsekvivalenter)⁵³							
20 02 01 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier finansierade genom ramanslaget)	6	6	6	6	6		
20 02 03 (kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, vikarier och unga experter som tjänstgör vid delegationerna)							
XX 01 xx yy zz ⁵⁴	- vid huvudkontoret						
	- vid delegationer						
01 01 01 02 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)							
01 01 01 12 (kontraktsanställda, vikarier och nationella experter som arbetar med direkta forskningsåtgärder)							
Annan budgetrubrik (ange vilken)							
TOTALT	20	20	20	20	20		

XX motsvarar det politikområde eller den avdelning i budgeten som avses.

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet vilka redan har avdelats för förvaltningen av åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	Tjänstemän och tillfälligt anställda (handläggare och programchefer) kommer att genomföra uppgifterna och verksamheten i enlighet med förordningen, särskilt genomförandet av artiklarna 5–19, nämligen följande: - Utveckling och förvaltning av en katalog över återanvändbara interoperabilitetslösningar och portalen för ett interoperabelt Europa. - Regelbundna översyner och uppdateringar av de europeiska interoperabilitetsramarna, metoderna och verktygen för konsekvensbedömningar av interoperabilitet. - Utformning av övervakningsmekanismer och genomförande. - Förvaltning av och stöd till styrningsramen (styrelsen för ett interoperabelt Europa och samfund). - Övergripande uppgifter om kommunikation, hantering av berörda parter och kontakter mellan institutionerna. - Förberedelse och utarbetande av delegerade akter i enlighet med denna
--------------------------------------	---

⁵³ [Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen].

⁵⁴ Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

	förordning. 9 AD-, 2 AST- och 2 AST-SC-tjänstemän kommer att täckas av personal som för närvarande arbetar med interoperabilitetsverksamhet inom GD Informationsteknik. Den totala arbetsbördan för interoperabilitetsverksamhet kommer att öka särskilt när det gäller att stödja inrättandet och förvaltningen av en strukturerad samarbetsmekanism och samfund samt för att utveckla metoder och verktyg för interoperabilitetsbedömningar. Därför behövs ytterligare 1 AD-tjänst, vilket innebär att det totala antalet tjänster uppgår till 14.
Extern personal	Tjänsterna för kontraktsanställda och nationella experter stöder genomförandet av förordningen och kompletterar de offentliga tjänsterna främst på områden som rör samordning med medlemsstaterna och anordnandet av möten för styrelsen för ett interoperabelt Europa, workshoppar och konferenser, uppföljning av projekt såsom upprättande av en katalog över återanvändbara interoperabilitetslösningar och portalen för ett interoperabelt Europa samt övervakningsverksamhet. 2 kontraktsanställda och 3 nationella experter kommer att täckas av personal som för närvarande arbetar med interoperabilitetsverksamhet inom GD Informationsteknik. Det kommer att krävas en ytterligare kontraktsanställd utanför kvoten, vilket innebär att det totala antalet heltidsekvivalenter kommer att uppgå till 6 heltidsekvivalenter.

3.2.3. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

Förslaget/initiativet:

- ☒ kan finansieras fullständigt genom omfördelningar inom den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen.

Anslagen kommer att omfördelas inom finansieringsramen för interoperabilitetsverksamhet och programmet för ett digitalt Europa i den fleråriga budgetramen 2021–2027.

- ☐ kräver användning av den outnyttjade marginalen under den relevanta rubriken i den fleråriga budgetramen och/eller användning av särskilda instrument enligt definitionen i förordningen om den fleråriga budgetramen.

Beskriv vad som krävs, ange berörda rubriker och budgetrubriker, motsvarande belopp och de instrument som är föreslagna för användning.

- ☐ kräver en översyn av den fleråriga budgetramen.

Beskriv behovet av sådana åtgärder, och ange berörda rubriker i budgetramen, budgetrubriker i den årliga budgeten samt de motsvarande beloppen.

3.2.4. Bidrag från tredje part

Förslaget/initiativet:

- ☒ innehåller inga bestämmelser om samfinansiering från tredje parter
- ☐ innehåller bestämmelser om samfinansiering från tredje parter enligt följande uppskattning:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År n	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			Totalt
Ange vilket organ som deltar i samfinansieringen								
TOTALA anslag som tillförs genom samfinansiering								

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

- ☒ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- ☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
 - ☐ Påverkan på egna medel
 - ☐ Påverkan på andra inkomster
 - ange om inkomsterna har avsatts för utgiftsposter ☐

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstsidan:	Belopp som förts in för det innevarande budgetåret	Förslaget/initiativets inverkan på inkomsterna						
		År n	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
Artikel								

För inkomster avsatta för särskilda ändamål, ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs.

[...]

Övriga anmärkningar (t.ex. vilken metod/formel som har använts för att beräkna inverkan på inkomsterna eller andra relevanta uppgifter).

[...]